

CONTRA

granskar det politiskt korrekta

Rasvänstern i statsmedia
Skurkarnas bakgrund
Polen

nr 1 2016 årgång 42 Pris 25:--

9 770347 647008

CONTRA

granskar det politiskt korrekta
partipolitiskt obunden
utges sex gånger årligen
ISSN 0347-6472

Copyright Stiftelsen Contra
Eftertryck endast efter överenskommelse

Ansvarig utgivare

Géza Molnár

Kontakt

Box 8052, 104 20 STOCKHOLM
redax@contra.nu 08-720 01 45

www.contra.nu

Nyheter – Debattforum – Produkter

För prenumeranter även:

<http://www.contra.nu/prenumerant/oversikt.html>

Användarnamn och lösenord finns endast i den tryckta versionen av Contra

Nätbutik

Nätbutik: <http://contra.tictail.com>

Facebook

[facebook.com/pages/
Contra/128635870583878](https://facebook.com/pages/Contra/128635870583878)

Twitter

<https://www.twitter.com/contranu>

Veckans Contra

Elektroniskt veckobrev (gratis)

Beställning: prenumerera@contra.nu

Avbeställning: avboka@contra.nu

Prenumeration

Minst 175, men gärna 250 kronor, per år.
Plusgiro 85 95 89-4 Bankgiro 5682-0392.
Student 95 kronor, ange skola/universitet.
Finland: Minst 20 euro per år.
Bankgiro Danske Bank Finland
FI9680001870846087.

www.paypal.com – sök redax@contra.nu

Medarbetare

Styrelseordförande: Géza Molnár.

Redaktion: Géza Molnár, C G Holm och
Fredrik Runebert.

Bibliotekarie: Filip Björner.

Övriga medarbetare: Kjell Albin
Abrahamson, Carl Andersson, Karl-Göran
Bottwyk, Tommy Hansson, Bertil Hägg-
man, Bertil Lindblom, Jonathan Norström
och David Stavenheim samt Christer
Arkefors i Italien, Bertil Wedin i Mellersta
Östern och Allan C. Brownfeld i USA.

Presslagd 2016-03-09
Carlshamns Tryck & Media AB,
Karlskrona 2016

Ledare

Vi lär oss inte för skolan utan för livet,

sa redan de gamla romarna.

Denna insikt bygger på vetenskapen att all akademisk utbildning kräver breda baskunskaper i såväl humaniora som naturvetenskap för att någon ska bli framgångsrik och kompetent i sitt yrke. Det gäller alla yrken.

När studentexamen avskaffades 1968 försvann den urvalsprocess som examina innebär. Alla med godkända betyg i gymnasiet kunde börja studera vid universitet och högskolor.

Ungefär samtidigt, men utspritt under några decennier, ändrades rekryteringen så att omkring nittio procent av all skolungdom gick ut gymnasiet mot tidigare omkring tio procent. En anpassning blev nödvändig på universiteten och högskolorna. Innebärande att kunskapskraven sänktes.

Den breda kunskapen var nu ett minne blott och specialisering var ett sätt att få fram utexaminerade "studenter" (som de ju fortfarande kallas).

Studenter som ej klarade att tillgodogöra sig undervisningen och således borde ha underkänts på proven blev inte heller med självklarhet underkända.

För att statens anslag till universiteten bygger på hur många som klarar proven och utexamineras, har flera av dem sänkt kraven och ibland gått så långt att de begärt att professorerna ska skicka ut proven till studenterna i förväg, innan proven äger rum.

Vad detta leder till kan alla räkna ut. En formidabel nivellering av akademisk utbildning och därmed kompetensen i akademiska yrken.

En läkare berättade häromdagen för mig att en medicinstuderande kvinna i hans kull hade fått underkänt i alla ämnen av samtliga professorer, men hon blev ändå utexaminerad som läkare efter påtryckningar från ledningen.

DNs kulturchef, Björn Wiman, skrev häromdagen en tänkvärd artikel i vilken han bland annat påpekade att humaniora har ett samhällsvärde, vilket på ett flagrant sätt aktualiserades av skandalen kring den italienske kirurgen Paolo Macchiarini vid Karolinska Institutet. Wiman framhåller också att KIs "fartblinda" ledning "kanske kunnat undvika och klara krisen om de läst mer klassisk litteratur."

Ett annat exempel är en medicinprofessor vid det anrika universitetet Yale i USA som inrättat en obligatorisk kurs i konsthistoria för sina studenter – med syftet att de skulle bli bättre på att ställa diagnos.

Han hade upptäckt att de blivande läkarna i sina möten med patienterna alltför mycket litade på nya tekniska hjälpmedel och därför behövde skärpa sin observationsförmåga, sin förmåga att se hela människan.

"Det händer flera saker samtidigt i en målning", var hans argument.

"Precis som i verkligheten."

Eftersom det i dag tycks vara ett normaltillstånd att elever känner sig kränkta av att få ett prov underkänt och lärare löper en slags latent risk att bli förklarade som sadister eller rasister, så godkänns många elever i hela skolväsendet, elever som saknar erforderliga kunskaper.

Så kallad "social kompetens" har också bidragit till godtycklig betygsättning. Där en sådan egenskap i många fall kompenserar dåliga kunskaper i ett ämne, innebär att eleven får ett högre betyg än han eller hon förtjänar.

Trots Pisa-rapporten och vetenskapen att Sverige glider allt längre ner på listan över utbildningens kvalitet, så förefaller ansvariga myndigheter sakna ens tillstympelse till förmåga eller vilja att rädda det "sjunkande skeppet".

Omslagsbilden. Sverige lever gott utan fossila kraftverk. Men regeringen vill både tvinga oss in i fossilberoende, samtidigt som den lovar fossilfri energi. Det håller inte. På bilden Ljusne kraftverk. Foto Mostphotos/Gun Persson.

Rasvänstern tar över i statsmedia

De så kallade public service-företagen Sveriges television (SvT), Sveriges radio (SR) och Utbildningsradion (UR) har under senare tid utsatts för stundtals häftig kritik för politisk korrekthet i allmänhet och vänstervridning i synnerhet. Alla tre företagen är dotterbolag till Förvaltningsstiftelsen för SR, SVT och UR, som bildats av staten och där regeringen utser styrelsen. Förvaltningsstiftelsens styrelse utser i sin tur styrelserna i de tre dotterbolagen, utom ordföranden och en styrelsesuppleant som utses direkt av regeringen. Alla tre bolagen kan därför kallas "statsmedia".

Inte för att kritiken om vänstervridning är ny. Den klassiska debattskriften om vänstervridning i samhället, inklusive den på TV och radio, är Christopher Jolins *Vänstervridningen - hot mot demokratin i Sverige* (1972). Författaren menade här bland annat att vänstervridningen fick ett startskott med socialdemokratiska *Stockholms-Tidningens* nedläggning 1966, vilken ledde till att ett antal vänsterpolitiserande journalister spreds till en rad media.

Vänstervridningen fick en flygande start med USAs upptrappning av Indokina-konflikten, något som blev ett osökt tillfälle för 68-vänstern att ge sig på världens viktigaste demokrati, USA. Det blev allmän rättning vänster i såväl TV och radio som press, en utveckling som vidmakthållits fram till våra dagar.

Extremfeministen Ernman

Vänsterpolitiseringen och den rigida politiska korrektheten i SVT och SR har kommit till belysning genom en rad tillsättningar och utportionerande av uppdrag sedan Hanna Stjärne tillträdde som VD för SVT för ett år sedan.

Färskast i minnet är operasångerskan Malena Ernman, som städsats för att läsa Tennysons "Nyårsklockan" i SVT1 på nyårsafton. Ernman har fått utstå mycket kritik på sociala media och i alternativa nyhetsföretag för sitt oreserverade stöd för den så kallade generösa flyktingpolitik, som länge tillämpades av svenska regeringar. Att det skulle saknas pengar för att fortsätta en vidlyftig asylpolitik avfärdade Ernman – som veterligen inte har ekonomiska expertkunskaper – som "bara skitsnack" i en intervju nyligen¹. Malena Ernman, enligt egen utsägo extremfeminist, har även lagt sig i partipolitiken genom att upprepade gånger brännmärka Sverigedemokraterna (SD). Inför parti-

¹<http://www.folkbladet.nu/1548704/ernman-oberord-av-kritiken>

ledaren Jimmie Åkessons medverkan i SVT-programmet "Skavlan" i februari 2015 varnade hon för att detta kunde leda till en "normalisering" av SD i enlighet med detta partis sinistra ambitioner. Sedan programledaren Fredrik Skavlan gått hårt åt Åkesson och närmast korsförhört den då ännu sjukskrivne SD-ledaren lugnade hon ned sig något.

tommy.hansson
@contra.nu

Researchgruppen- AFA-Dokumentation

En antydning om SVTs kommande inriktning gavs i augusti 2014, då Hanna Stjärne utsågs till ny verkställande direktör för bolaget. Stjärne, som närmast kom från *Upsala Nya Tidning*, var ordförande i den jury för Grävande journalister som i februari 2014 utsåg den vänsterextrema och kriminellt belastade Researchgruppen till mottagare av utmärkelsen Guldspaden. En som var mycket kritisk till utnämningen av Hanna Stjärne till ny SVT-chef var SDs riksdagsledamot Kent Ekeröth².

Det är inte särskilt svårt att förstå Ekeröths kritik. Researchgruppen, tidigare med tillägget "AFA-dokumentation", är en brottsbelastad hackergrupp som anlätts av såväl *Expressen* som *Aftonbladet* i syfte att komma åt och avslöja anonyma kommentatorer i alternativa media. Här förklarar Robert Aschberg hur gruppen ser på sig själv³.

²<http://nyheteridag.se/ekeroths-attack-mot-ny-vd-pa-svt-gett-pris-till-afa-kopplad-vanster>

³<http://researchgruppen-tips.wordpress.com/tag/researchgruppen-afa-dokumentation-expo-hackning>

Gruppens tongivande medlemmar, Antifascistisk Aktion (AFA)-aktivisterna Mathias Wåg och Martin Fredriksson, är båda brottsdömda. Wåg dömdes 1995 för olaga intrång efter att ha deltagit i AFA:s ockupation av *Dagens Nyheter* året innan, medan Fredriksson dömdes för misshandel med bland annat expanderbatong. Den senare är känd för citatet "Våld är så jävla roligt". Något parodiskt var det följaktligen när dessa dömda brottslingar för något år sedan med stort patos avslöjade brottsligt förflutet hos medarbetare i alternativsajten *Exponerat*.

"Jag tycker alla vita är fula"

Researchgruppen-AFA Dokumentation, med sina rötter och sin ideologi fast förankrade i den våldsutövande extremvénstern, har således genom TV-personligheterna Robert Aschberg och Hanna Stjärne samt *Expressens* och *Aftonbladets* chefredaktörer Thomas Mattsson respektive Jan Helin (som nyligen flyttat till SVT, se nedan), blivit fast förankrad i mediaetablissemangen.

Researchgruppens rumsrenhet bekräftas av att en av dess medlemmar, radikal-feministen och rasvänner-representanten My Vingren, anställts som praktikant av SRs *Ekot*. Vingren har bland annat gjort sig skyldig till en rad närmast parodiska tweets, där ett lyder: "Jag tycker alla vita är fula. Att vara vit är att ha permanent brist på pigment. Vi måste börja klassa det som en hudsjukdom."

Sveriges radios ledning ser som väntat inga som helst problem med Vingrens anställning⁴.

SVT har heller inte haft några problem med att anställa *Aftonbladets* chefredaktör Jan Helin, som i likhet med *Expressens* Thomas Mattsson varit besatt av att bekämpa SD, som programdirektör med

⁴<http://avpixlat.info/2015/03/22/sveriges-radio-rekryterar-vansterextremist/#more-143289>

en budget på 3 miljarder kronor till sitt förfogande. I likhet med Mattsson har Helin alltså anlitat den AFA-baserade Researchgruppen för grävande journalistjobb.

Mångfaldsikonen Dirawi

Vad skall man då säga om den muslimska palestinaarabiskan Gina Dirawis kraftigt favoriserade ställning på SVT och SR? Hon har nu så pass länge, trots att hon bara är 25 år gammal, haft så många och tunga uppdrag inom de mediainstitutioner som gör anspråk på att vara opartiska och sakliga att man börjar undra vad hon har för hållhake på ledningarna i nämnda företag.

Dirawi har palestinsk-libanesisk bakgrund bland annat omfattande en farfar som var imam i Sundsvall till sin död 2011. Hon har aldrig gjort någon hemlighet av var hennes sympatier ligger i konflikten mellan Israel och det så kallade Palestina.

På sin blogg har hon exempelvis givit följande inte precis opartiska bild av nämnda konflikt: *"Den israeliska regeringen gör samma sak som Hitler gjorde mot deras folk fast med andra medel. De är rasister, de förtrycker och de mördar folk som inte är som dem. ISRAEL HAR FETA VAPEN, VI HAR EN JÄVLA STEN."*

Dirawi har vidare på bloggen rekommenderat sina läsare att som "kvällslektyr" läsa den beryktade antisemiten och förintelseskeptikern Lasse Wilhelmsons bok *Är världen upp och ner?* Wilhelmson menar bland annat att Hitlertyskland förde ett försvarskrig. Gina Dirawi har bland annat anlitats som programledare för Melodifestivalen och nu senast som SVTs programvärd på julaftonen, något som givetvis väckte ett ramaskri bland människor som väl kände till hennes bakgrund.

Att en bekännande muslim – muslimer firar som bekant inte jul – tillåts vara julprogramvärd på SVT måste betraktas som en spark i skrevet på alla som värdesätter julens kristna innehåll. I det för SVT och SR gemensamma projektet "Musikhjälpen", där Dirawi länge spelat en ledande roll, uttryckte Dirawi nyligen som sin åsikt: *"Våra politiker är ett gäng jävla idioter."*

Får en högprofilerad anställd vid SVT-SR verkligen uttrycka sig på det sättet? Uppenbarligen – om man som Dirawi i den politiska korrekthetens tidevarv

Hanna Stjärne, VD för Sveriges Television.
Foto Janne Danielsson/SvT.

fungerar som rasifierad mångfaldsikon. Jag skrev på min blogg följande om Gina Dirawi inför Eurovision Song Contest i Malmö 2013⁵.

Tintinfiende på SVT

På tal om den heliga mångfalden. Nyligen utsågs Behrang Miri, född i Iran 1984, till ansvarig för statstelevisionens så kallade mångfaldsarbete⁶.

Miri, vilken presenteras på *Wikipedia* som "underhållare, rappare, skribent och programledare för Bolibompa", blev 2012 herostratiskt ryktbar då han som ansvarig för Kulturhusets ungdomsbibliotek i Stockholm beordrade att alla Tintin-album skulle avlägsnas från biblioteket. Motiveringen var att de skulle vara "rasistiska". Efter högljudda protester valde dock ledningen för Kulturhuset att låta albumen vara kvar.

Soran Ismail föddes 1987 i likhet med Behrang Miri i Iran men är av kurdisk härkomst. Till betydande del uppvuxen i Knivsta i Uppland har han gjort sig ett namn som ståupp-komiker (samt, inom parentes sagt, som en av de vänsterpersonligheter som lunchat med SDs Linus Bylund). Han har, föga oväntat, rasism som ett stående tema i sina komiska nummer.

⁵<https://tommyhansson.wordpress.com/2013/05/13/inget-flyt-for-israel-infor-esc>

⁶<http://www.mediavarlden.se/nyheter/2015/08/behrang-miri-om-sittnya-uppdrag-for-svt>

På senaste tid har han av SVT-ledningen beretts tillfälle att framföra sitt budskap i programserien "Absolut svensk", vilket inte är en tillfällighet⁷.

Tesen att man kan vara kurdisk iranier och ändå hundra procentigt svensk, som Ismails programserie torgför, är ett led i den uppskärpning av politiskt korrekt språkbruk som nya SVT-chefen Hanna Stjärne infört.

I en språkmanual med Stjärnes signum fastslås att alla invandrare med svenska pass skall kallas "svenskar", även om de inte skulle kunna ett ord svenska. Ett annat riktmärke är att personer, som av mer eller mindre kränkta individer beskylls för att vara "rasister", inte skall beredas möjlighet att försvara sig. SVT skall i stället helt och hållet utgå från den kränktes subjektiva upplevelse.

Se gärna denna video som berättar mer om PK-strategen Stjärnes nya manual⁸.

SRs Israel-fientlighet

Av ovanstående torde mer än väl framgå, att Sveriges television och i någon mån Sveriges radio är på väg att helt tas över av den nya ras- och mångfaldsväns tern. Gamla tiders krav på "opartiskhet

⁷<http://www.svt.se/absolut-svensk>

⁸<https://www.youtube.com/watch?v=Ntcp62ex7tQ>

Cilla Benkö, VD för Sveriges Radio. Foto Mattias Ahlm, SR.

och saklighet", som i och för sig ingen på nämnda bolag ändå brytt sig särskilt mycket om under låt oss säga de senaste 45 åren, har flugit all världens väg. Och det är inte bara vi vänsterkritiker som sörjer denna urartning. Den erfarna journalisten och kommunikatören Staffan Dopping riktar på sajten *News55* en svidande bredsida mot SVT och enkanerligen dess förkärlek för att göra de egna medarbetarnas åsikter till nyheter. Dopping skriver:

"På senare år har vi kunnat se hur personer med framträdande roller i Svt (även i SR, men i något lägre utsträckning) ventilerar personliga åsikter i olika samhällsfrågor. Både i egna program och i andra kanaler."

Dopping syftar här i först hand på SVT-medarbetaren Helena Zachrisson, som i mellandagarna på SVT Nyheter utkolporterade en text som speglade hennes högst personliga synpunkter på fördelningen av föräldraledigheten. Zachrisson angrep bland annat den "unkna skitstrukturen" som uppgavs leda till att pappor tar kortare ledighet än mammor. "Men artikeln", förklarar Staffan Dopping, är bara senaste exemplet i en tydlig trend. *Personliga åsikter i samhällsfrågor slungas ut allt tätare.*" Doppings hela debattinlägg här⁹.

I en läsarundersökning gjord i anslutning till Doppings debattinlägg visade det sig att hela 97 procent höll med honom, medan bara 3 procent inte gjorde det!

Dopping fäste i början på 2015 vidare uppmärksamheten på SRs uttalade Israel-fientlighet genom att uppmärksamma, hur en programledare på SRs Studio ett – Helena Groll – trampade ordentligt i klaveret i en intervju med Israels stockholmsambassadör Isaac Bachman, då hon ställde frågan: *"Har judarna själva något ansvar för den växande antisemitismen?"* När Bachman av förklarliga skäl blev upprörd och kategoriskt avvisade frågan fortsatte Groll att envisas, hon kunde helt enkelt inte fatta att den skulle vara olämplig¹⁰.

SRs Anne Lagercrantz bad, hör och häpna, efter Helena Grolls antisemitiska förlöpning ambassadören förbehållslöst

Christel Tholse Willers, VD för UR. Foto UR.

om ursäkt för klavertrampet i Studio ett-inslaget, som även fälldes av Granskningsnämnden för radio och TV.

Viktigare med hudfärg än kompetens

Någonting har uppenbarligen hänt med SVT efter Hanna Stjärnes utnämning till bolagets VD. Att statstelevisionen är vänstervriden är minst av allt någon nyhet, det har den varit sedan mitten på 1960-talet, då det bara fanns en enda svart-vit TV-kanal i Sverige. Den kan fira 50-årsjubileum under 2016 om vi skall tro på tesen, att vänstervridningen inleddes med *Stockholms-Tidningens* nedläggning 1966.

Vad som är nytt är att SVT, som gör anspråk på att stå i allmänhetens tjänst och vara saklig och opartisk, nu genom en serie direktiv och utnämningar inlett en genomtänkt omvandling av den egna kanalen till ett propagandaredskap för den nya, politiskt korrekta rasvänstern där det är viktigare med hudfärg och etniskt ursprung än medial kompetens.

Detta kommer givetvis att innebära att missnöjet med SVT kommer att fortsätta öka och tillströmningen till alternativmedia intensifieras, vilket sannolikt inte är vad statstelevisionens propagandister

med Hanna Stjärne i spetsen tänkt sig.

UR gick nyligen så långt att de explicit sökte en neger som programmakare. Det var inför en serie planerade program om "vithetsnormen" som man sökte en person som "har erfarenheter av att rasifieras som afrosvensk/afrikansvensk". "Rasifiering" är ett luddigt begrepp som kan betyda lite av varje. Men klart är att UR söker efter en person med en viss hudfärg, vilket är olaga diskriminering i Sverige¹¹. Efter protester från bland annat *Dagens Media* ändrade UR formuleringarna i annonsen.

Kvinnlig makt över media

Hela statsmedia är kvinnodominerat med Hanna Stjärne som VD för *Sveriges Television*, Cilla Benkö som VD för *Sveriges Radio* och Christel Tholse Willers som VD för UR. Kvinnodominansen gäller inte bara statsmedia. I februari meddelade Gunilla Herlitz, VD för *Dagens Nyheter*, *Expressen* och *Dagens Industri* att hon ska avgå. Men hon har varit VD för *Dagens Nyheter* sedan 2009 och de andra två tidningarna, liksom affärsområdeschef för hela Bonnier News, dit de tre tidningarna hör, sedan 2013. Chefredaktören för *DI* heter Lotta Edling. *Dagens Nyheter*s chefredaktör är Peter Wolodarski och *Expressens* Thomas Mattsson med Anna Dahlberg som politisk chefredaktör.

Svenska Dagbladet och *Aftonbladet* ägs av norska Schibsted. Lisa Irenius är VD för *Svenska Dagbladet*. På *Aftonbladet* hittar vi den ende mannen som VD på ett av de nio mest inflytelserika medierna i landet, Raoul Grünthal. Han har å andra sidan Sofia Olsson Olsén som chefredaktör och Karin Pettersson som politisk chefredaktör. *Göteborgs-Postens* VD heter Johanna Öberg och chefredaktören Cecilia Krönlein. Politisk chefredaktör är en Contra-favorit, den enda vi kan se upp till bland de ledande i media, Alice Teodorescu

⁹<http://www.news55.se/kronikor/kalla-mig-gammeldags-men-jagogillar-nar-asikter-blir-nyheter-pa-svt>

¹⁰<http://www.expressen.se/kultur/josephi-judefragan-i-pl-var-inget-misstag>

¹¹<http://www.dagensmedia.se/medier/roligt-begreppet-rasifierad-ar-valdigt-luddigt-6305583>

Hur pass mycket ska vi oroa oss över den polska utvecklingen

Kjell Albin Abrahamson om den polska televisionens nya vakt-hund Jacek Kurski och dennes bror Jarosław som förvandlat samhällsdebatten till ett Kain-och Abel-drama.

Många svenskar skriver och ringer med ständigt samma fråga: Hur pass orolig ska man vara för den polska utvecklingen?

Mitt korta svar är följande. Det är oro-väckande att en supercyniker som Jacek Kurski (född 1966) utnämndes till högsta chef för *Telewizja Polska*, den polska public service-televisionen. Och detta i ett land där den allmänna radion och televisionen i likhet med konstitutionsdomstolen ska bli en lydig del av statsapparaten.

Vem är då Gdańsk-sonen Kurski? Han är den polska högerens warlord, han är bullterrier åt det nationalkonservativa Lag och rättvisa, PiS, hans förakt för vanligt folk är väldokumenterad och i fräckhet och arrogans slår han hela tiden nya bottenrekord. Valkampanjen 2005 om rikets högsta ämbete får tjäna som ett exempel.

De båda presidentkandidaterna hette Donald Tusk och Lech Kaczyński. Den senares kampanjledare var just denne Jacek Kurski. Mycket stod på spel. Det var ett supervalår med samtidigt parlaments- och presidentval och i parlamentsvalet hade Jarosław Kaczyński stora chanser. Men hur skulle tvillingbrodern Lech Kaczyński kunna segra mot den populäre Donald Tusk (senare två gånger regeringschef och i december 2014 Europeiska rådets ordförande)? Några dagar före valdagen lät Kurski brisera den mediala bomben: Donald Tusk farfar Józef Tusk var under andra världskriget frivillig i nazityska Wehrmacht. Alla som kan det minsta om Polens historia begriper genast frågans magnitud. Plötsligt handlade valdebatten om detta enda ämne. Relationerna mellan Polen och Tyskland var för tio år sedan bottenfrusna och hårt politiserade. Donald Tusk som tillhör den kasjubiska minoriteten hade gång på gång tvingas värja sig mot anklagelsen att egentligen vara "halvtysk". Och nu detta med Wehrmacht! Loppet var kört.

Mycket riktigt: Lech Kaczyński segrade i presidentvalet. Och brodern Jarosław vann dessutom i riksdagsvalet. Bingo. Nu inledde tandemtvillingarna sin färd mot politikens höjder. Men, som ordspråket säger, lögnen har korta ben. Lech och Jarosław startade sin tandemfärd med pyspunka.

Den 14 oktober 2005 i ett populärt radioprogram i privatsändaren TOK FM erkände Jacek Kurski att han ljugit. På stjärnreportern Tomas Lis fråga: Varför tog du överhuvud taget upp det där med

kjell.albin.abrahamson@contra.nu

Tusks farfar? svarade Kurski: Det där med Wehrmacht var en bluff, men det är ju så, att dumt folk köper det. *Z tym Wehrmachtem to lipa, ale jedziemy w to,*

Jacek Kurski är kampanjledare för det polska regeringspartiet PiS. Han tar sig ibland stora friheter, men Kjell Albin Abrahamson oroar sig inte för utvecklingen i Polen. Storberor Jarosław, framstående journalist, tillhör Jaceks kritiker. Foto Jarosław Roland Kruk.

bo ciemny lud to kupi.

Alltså, väljarna består av bonnläppar som går på billiga trix. Mycket längre kan den politiska föraktfullheten inte drivas.

Presidenten Lech Kaczyński har om Kurski sagt: Kurski är visserligen en horunge men just därför är det bättre att ha honom på vår sida än någon annanstans. Kurski verkar närmast stolt över Kaczyńskis utlåtande och har försäkrat: Det har Lech sagt om mig.

Yttrandefrihetens bullterrier har ett förflutet som Europaparlamentariker och en ivrig bloggare. I några av sina texter kritiserade han min rapportering från Polen, texter som någon uppenbart hade översatt för honom. Kritiken var varken särskilt saklig eller träffsäker så jag kan inte påstå att jag har en oplockad gås med honom. Kritiken handlade mera om gamla välkända *komplex polski*, att utlänningar över huvud taget inte borde yttra sig om Polen. I Ungern gjordes försök att kontrollera vad utrikeskorrespondenterna rapporterade hem. Kanske kan man i Kurskis kritik av min rapportering ana sig till en liknande önskan att få kontrollera vad utländska rapportörer skriver om det missförstådda Polen.

Hur pass bekymrade ska vi då vara över den polska utvecklingen? Uppriktigt sagt är jag inte särskilt bekymrad.

En anledning till mitt lugn är att virrhjärnan Jacek Kurski har en klok äldre bror. Han heter Jarosław Kurski, är biträdande chef för Polens största tidning *Gazeta Wyborcza*, där Adam Michnik är chefredaktör. Jarosław Kurski (född 1963) besitter en av Polens skarpaste pennor och är en klarsynt kritiker av nationalkonservativa PiS inklusive broderns göranden och låtanden. Trots tre års åldersskillnad är Jacek och Jarosław Kurski utseendemässigt lika varandra som enägstvillingar.

För alla polacker som inte är politiskt intresserade (50 procent av väljarkåren utnyttjar inte sin demokratiska rättighet) gör bröderna Kurski samhällsdebatten tydligare. Politiseringen av massmedia och rättsväsendet blir ett derby, ett Kain-och Abel-drama. Mer pedagogisk och tydligare kan en ideologisk strid knappast bli.

Solidaritets-museet i Gdansk

Gdańsk är en gammal tysk stad som hamnade i polska händer efter Andra världskriget. Den plundrade och nedbrända Gamla Stan byggdes upp i gammal stil och är en stor sevärdhet. För den politiskt medvetne är det dock Solidaritets-museet som är sevärdhet nummer ett.

Museet ligger på det gamla Leninvarvet (numera Gdańskvarvet) i en gigantisk byggnad i rödorstigt stål, utanför entrén står monumentet till minne av de varvsarbetare som dödades av kommunistregimen i samband med strejken på Leninvarvet 1970. Strejken krossades, men tio år senare var en av en ny strejks viktigaste krav upprättandet av ett minnesmärke till minne av de varvsarbetare som dödades 1970. Monumentet består av tre 42 meter höga kors. Idag står monumentet som en symbol för var Solidaritetens framgångsrika frihetskamp började, den frihetskamp som fick kommunismen att rasa ihop i hela Östeuropa. Solidaritet lyckades där många tidigare rörelser som de i Ungern 1956 och Tjeckoslovakien 1968 krossades i blod med hjälp av sovjetiska stridsvagnar.

Byggnaden är stor och museet som är stort så det räcker ligger i en mindre del av byggnaden. Resten av byggnaden används för konferenser, det finns flera restauranger och ett stort forskningsbibliotek som samlar material om Solidaritetens historia.

Den till allmänheten riktade utställningen skildrar Gdańsk från 1950-talet, fram till strejkerna och protesterna i Gdańsk 1980, Solidaritetens seger och nederlag (militärkuppen 1981), samt de förnyade strejkerna och kommunismens slutliga fall 1989. Centralfigur är naturligtvis Lech Wałęsa som en gång var elektriker på Leninvarvet och senare blev Polens president. Museet visar livet i Polen under kommunismen, varvsarbetarnas hårda arbete och hur oppositionen arbetade i kamp mot den hemliga polisen. Det som bara hände för 35 år sedan kan förefalla ålderdomligt, miljön knaper och kontors- och kommunikationsmaskiner är just museiföremål, de ser hopplöst ålderdomliga ut. Mycket av materialet består av bildskärmar, nyhetssidor och så vidare. Det finns också en hel del rullande videor som visar journalfilmer från

Tre 42 meter höga kors till minne av varvsarbetare som dödades i samband med strejken 1970 står utanför det nybyggda Europeiska Solidaritets-centret som hyser bibliotek, konferenslokaler och ett stort museum över Solidaritetens och den polska frigörelsens historia. Foto C G Holm.

händelseförloppet. Allt belyses i bärbara ljudpresentationer som behövs för den som inte hänger med i de polska förklarande texterna som finns på plats. Det finns 1800 föremål i utställningen och många har flera minuter långa presentationer, så den som vill kan tillbringa mer än en dag på museet. En timme eller två bör dock räcka för att ta till sig väsentligheterna i ett av det moderna Europas viktigaste och mest genomgripande politiska skeenden.

För den som tar sig från varvsområdet in till centrum går det att inta en måltid på Restauracja Gdańska, som uppger sig vara Lech Wałęsa favoritrestaurang och han uppges komma dit för att äta middag med familjen någon gång i månaden. Även när han inte är där kan man inta en Lech Wałęsas specialmeny och till det dricka en kryddstark (chili och svartpeppar?) vodka efter ett hemligt recept som Lech Wałęsa själv uppges ha stått för. Rustik inredning i gammal stil, något överbelamrad med "konstiga saker". Utmärkt mat och betjäning. Efter svenska förhållanden otroligt billigt, men en bit över vad man får betala på andra ställen i Gdańsk. Väl värd ett besök. Adress Świętego Ducha 16.

Géza Molnár

Restauracja Gdańska hävdar att de serverar kryddstark vodka enligt recept av Lech Wałęsa. Oavsett hur vem som skapat vodkan är den en riktigt rivjärn i den med prylar överbelamrade restaurangen. Foto C G Holm.

Skurkar från Sverige och utlandet

Två gånger har Brottsförebyggande Rådet (BRÅ) gjort undersökningar av brottsligheten hos invandrare jämfört med infödda svenskar. Det var 1996 (BRÅ 1996:2) och 2005 (BRÅ 2005:17). Det är alltså ganska länge sedan sist. Vid bägge tillfällena konstaterade man att brottsligheten hos invandrare var högre än hos infödda svenskar. Även sedan man justerat för kön, ålder och social bakgrund.

Unga män vanligaste skurken

Den mest brottsbenägna kategorin – bland både invandrare och svenskar – är unga män. Eftersom den gruppen är överrepresenterad bland invandrarna är det inte konstigt att brottsligheten är högre bland invandrare. Men även om man, som BRÅ gjorde, justerar för detta kan man konstatera att brottsligheten hos invandrare är högre.

Det går också att konstatera att det är stor skillnad mellan invandrare från olika delar av världen. Invandrare från Ostasien, Nordamerika och Västeuropa har ungefär samma brottsfrekvens som svenskar, medan invandrare från andra områden ligger högre, särskilt då de som kommer från Nordafrika och Mellanöstern. Och alldeles särskilt när det gäller våldsbrott som misshandel, mord och våldtäkt.

Utlänningar mer än dubbelt så vanliga i brottsstatistiken

Andelen svenskar som var misstänkta för något brott var under perioden 1997–2001 5 procent, medan andelarna för Afrika var 25 procent och Västasien 19 procent. Sedan behövs alltså en justering för skilda demografiska och sociala förhållanden för olika befolkningsgrupper, men när dessa väl är gjorda är överrepresentationen för utlänningar i allmänhet drygt 2 gånger för brott i allmänhet och 4 gånger för våldtäkt (det handlar här bara om brott enligt den gamla lagen med en mer strikt definition på vad som anses vara våldtäkt). Men om man som 1996 gör en särredovisning för olika grupper

av utlänningar är överrepresentationen för brottsmisstänkta från Nordafrika, Irak, Rumänien, Bulgarien och övriga Afrika cirka tjugo gånger.

För att inte ”peka ut” en viss grupp hoppade BRÅ över uppdelningen på olika nationsgrupper för våldtäktsbrott när man gjorde den uppföljande studien 2005. Men i avsaknad på färskare data får vi nöja oss med siffrorna från 1996.

Trots att BRÅ uppenbarligen medvetet avstått från att följa upp studien från 2005 går det att få fram färskare data. När *Contra* talade med en person som jobbat på många av landets häkten och fängelser fick vi höra att det var anmärkningsvärt många celler som var försedda med en lapp ”ej fläsk”. Det bör tolkas som att an-

cg.holm
@contra.nu

delen judar och muslimer är kraftigt överrepresenterade bland landets skurkar. Vi tillåter oss att tvivla på att det handlar om den obetydliga (20 000) judiska mycket välintegrerade minoriteten. Helt säkert handlar det mest om muslimer. Kanske finns det 200 000 muslimer i Sverige, ibland talas det om mycket högre siffror, men då handlar det inte om muslimer utan om personer från länder med muslimsk majoritet, men en förkrossande majoritet av invandrarna från Libanon är kristna och även när det gäller länder som Turkiet, Syrien och Irak är de kristna kraftigt överrepresenterade bland dem som kommer till Sverige. I Turkiet är mindre än 1 procent av befolkningen kristen, i Syrien var det innan det senaste krigsutbrottet 12 procent och i Irak 5 procent. Det är svårt att få fram siffror för hur många av invandrarna/flyktingarna till Sverige som är kristna, men helt klart är att det handlar om mångdubbla den andel som gäller för länderna i sin helhet.

De två studier som BRÅ gjort är som nämnts ganska gamla. Det finns en färskare studie, som dock kräver en mängd reservationer. Kriminalvårdens utvecklingsenhet har gjort en sammanställning över långtidsdömda män och kvinnor i

Sverige mellan 1997 och 2009.

Skurkarna som döms till längst fängelsestraff

Sammanställningen handlar om personer som passerat Kriminalvårdens riksmottagningar. Riksmottagningarna är de enheter som de värsta skurklarna passerar innan de fördelas på lämpliga fängelser. För män handlar det om riksmottagningen i Kumla, dit alla som dömts till minst fyra års fängelse förs. För kvinnor handlar det om Hinseberg, dit alla kvinnor som dömts till minst två års fängelse förs. Det är en allmän uppfattning inom juristkåren att kvinnor döms till mildare straff än män för samma brott, så överlagsvis handlar det om ungefär samma grupp när man tittar på män med minst fyra års straff och kvinnor med minst två års straff. Trots det är antalet dömda män mer än tio gånger så många som antalet dömda kvinnor.

Kriminalvårdens senaste rapport omfattar tiden mellan den 1 april 1997 och den 31 december 2009. Det handlar om totalt 5175 män och 430 kvinnor. Rapportförfattarna gör en hel del reservationer med anledning av att det är just personer som passerat riksmottagningarna som studerats. De menar att nordiska (ej svenska) medborgare blir underrepresenterade i materialet, eftersom det är normalt att nordbor som döms till långa fängelsestraff får avtjäna straffet i hemlandet om de själva vill (finnar föredrar dock ofta milda svenska fängelser före de finska). De hamnar då aldrig på riksmottagningen utan på motsvarande enhet i något av våra grannländer. Omvänt kan det ju vara en del svenska medborgare som döms till fängelsestraff utomlands och som får avtjäna straffet i Sverige. Om straffet är tillräckligt långt hamnar de på riksmottagningarna.

Kvinnliga skurkar äldre än manliga

De värsta skurkarna är förhållandevis unga – åtminstone bland männen. Medianåldern för män är 33 år. Hos kvinnorna är åldersfördelningen mer jämn och medianåldern är 38 år. De tio vanligaste årsklasserna bland männen är 23–32 år, medan kvinnorna är mer spridda i ålders-

Hit till Kumlaanstaltens riksmottagning kommer landets värsta (manliga) skurkar innan de placeras ut på olika högsäkerhetsfängelser. Kriminalvårdsstyrelsens sammanställningar visar att mindre än hälften av fångarna är svenska medborgare födda i Sverige. Foto Pål-Nils Nilsson, Riksanstaltsöverinspektör.

fördelningen med 41 år som vanligaste ålder. De riktigt unga brukar få straffrabatt och därför förekommer de nästan inte alls i statistiken – det här handlar ju om skurkar som fått minst två års fängelse (kvinnor) eller minst fyra år (män).

Drygt hälften är dömda för något narkotikabrott, och det gäller både män och kvinnor. Därefter kommer rån (11 procent) försök till mord/dråp (9 procent) och mord (8 procent). För män följer sedan våldtäkt (knappt 8 procent). Kvinnor har mordbrand på tredje plats bland brotten (drygt 7 procent) medan sexualbrott var ovanliga bland de undersökta kvinnorna.

Våldsbrotten är vanliga bland de yngsta, medan sexualbrotten är ovanliga bland de unga, men gäller nästan 30 procent av dem som är över 60 år.

Nästan hälften av männen har tidigare dömts till fängelse (då ofta naturligtvis kortare straff, de första ”resorna” brukar bli ganska korta). Men drygt trettio procent har aldrig dömts tidigare. Och de får alltså trots detta ett så pass långt straff som 2/4 års fängelse.

Mindre än hälften är svenska medborgare födda i Sverige

När det gäller skillnaden mellan svenska och utländska medborgare konstaterar studien att 47,5 procent var födda i Sverige och fortfarande svenska medborgare. Av den svenska befolkningen är 70,4 procent födda i Sverige. Ytterligare 13,1 procent av skurkarna var svenska medborgare, men var födda utomlands. 29,6 procent hade annat medborgarskap än svenskt och 9,2 procent hade permanent

uppehållstillstånd eller var asylsökande.

Av de dömda med utländsk bakgrund var den största gruppen polacker, varefter följer Iran, Finland, Irak. Litauen, Turkiet, Serbien, Bosnien, Gambia och Kosovo. Det här måste naturligtvis sättas i relation till hur många som kommer från de aktuella länderna som bor i Sverige. Det finns en del andra saker som gör det inte helt lätt. Skurkar från Baltikum är ofta bosatta i Baltikum och reser på stöldraid i Sverige, ofta i samarbete med någon som är bosatt här. När de åker dit hamnar de i svenskt fängelse, trots att de inte bor här (det är mycket få balter som begär förflyttning till hemlandet för att avtjäna straffet, även om svenska myndigheter säkert skulle vara mycket tillmötesgående mot en sådan begäran). Narkotikabrott dominerar bland polacker, iranier, litauer, serbier, gambier och kosovaner. De i Sverige mycket fåtaliga gambierna har en stark ställning på narkotikamarknaden i Stockholm. Av de i och för sig bara 74 dömda holländarna är det 95 procent som gjort sig skyldiga till narkotikabrott!

Av sammanlagt 1,7 miljoner födda utomlands kommer 86 000 från Polen, 69 000 från Iran, 156 000 från Finland, 132 000 från Irak, 11 000 från Litauen, 46 000 från Turkiet, 10 000 från Serbien, 58 000 från Bosnien, 5 000 från Gambia och 7 000 från Kosovo, därtill finns 67 000 personer med Jugoslavien som uppgivet födelseland, flertalet av dem gissningsvis serber.

Trots att narkotikabrotten utgör hälften av brotten är det bara tjugo procent av männen och tio procent av kvinnorna som själva missbrukar narkotika.

Intelligenta våldsbrottslingar

Ointelligenta sexualbrottslingar

Riksmottagningarna studerar också intelligenskvoterna och det visar sig då att våldsbrottslingarna ligger något över den (ostraffade) allmänheten i intelligenskvot, medan sexualbrottslingarna ligger något under. Det handlar dock bara om några få poäng i intelligensstesterna, så skillnaderna är inte särskilt uppseendeväckande. Det finns dock ett tydligt samband mellan vilket brott fångarna dömts för och problem på arbetsmarknaden. 53 procent av de som dömts för våldsbrott har problem på arbetsmarknaden, medan endast 26 procent av dem som dömts för sexualbrott har det. Detta trots att våldsbrottslingarna i allmänhet var mer intelligenta än Svensson och att motsatsen gällde för sexualbrottslingarna. Uppenbarligen är det svårare att dölja sin aggressivitet i samhället om den är av en icke-sexuella natur.

Den här rapporten (*Långtidsdömda män och kvinnor i Sverige*. Kriminalvårdens riksmottagningar 1997–2009) är sammanställd av Kriminalvårdens utvecklingsenhet. Till skillnad från de o nämnda äldre studierna från Brottsförebyggande rådet har inga försök gjorts att justera materialet för sociala och demografiska faktorer. Som de andra studierna visar har detta dock ingen betydelse för slutsatsen att utlänningar är kraftigt överrepresenterade i brottsstatistiken. Men en sådan justering behövs naturligtvis för att få rätt på hur stor överrepresentationen är. Och det har myndigheterna inte velat göra sedan 2005.

Flyktingströmmen och pensionerna

Anstormningen av flyktingar kommer automatiskt att höja svenskarnas allmänna inkomstpensioner. Under något år. Sedan blir det istället en rejäl minskning av samma pensioner och den minskningen kommer att vara i decennier.

Det handlar om hur det nya pensionssystemet fungerar. För personer födda före 1938 påverkas pensionerna inte alls. Och för personer födda mellan 1938 och 1953 påverkas pensionerna i varierande grad, för de som är födda 1953 mycket, för de som är födda 1938 litet. För alla födda 1954 och senare blir det fullt genomslag för det nya pensionssystemet.

Vad som händer de närmaste åren är att pensionerna ökar. Den allmänna pensionen bygger till största delen på inkomstindex och eftersom "migrationsindustrin" har goda tider kommer inkomsterna att öka. Färre arbetslösa och de som jobbar får bättre betalt (varför skulle de annars ta anställning i "migrationsindustrin?"). Följden blir att inkomsterna ökar, eftersom $Y(t)$ i formeln härintill ökar. Flyktingarna kommer inte att ha några inkomster alls och därför påverkas bara täljaren (uppått), inte nämnaren i ekvationen.

När flyktingarna kommer in på arbetsmarknaden kommer utvecklingen att bli en helt annan, ja den rakt motsatta. Även om vi antar att flyktingarna får precis samma inkomster i genomsnitt som de som redan är här, kommer det under infasningen att bli sänkta inkomster, $Y(t)$ kommer inte att bli en hel årslön utan bara en del. Säg att någon börjar arbeta i juli, då blir det bara en halv årsinkomst i $Y(t)$, medan $N(t)$ (nämnaren) ökar med en hel enhet.

Men det är fel att anta att flyktingar som kommer in på arbetsmarknaden kommer att tjäna lika mycket som de som varit här hela livet. Ganska givet är att nyanlända kommer att få lägre inkomster, dels på grund av att den genomsnittliga utbildningsnivån är lägre, dels på grund av att språkkunskaperna är lägre och att arbetslivserfarenheten (i det som är relevant på den svenska arbetsmarknaden) är lägre. Om man dessutom tänker sig att det förekommer diskriminering på arbetsmarknaden skulle inkomsterna bli ännu lägre. Men vi utgår från att ingen diskriminering alls förekommer och trots det blir genomsnittslönerna lägre. Därmed sjunker inkomstindex och pensionerna

blir lägre. Om det dessutom skulle finnas diskriminering på arbetsmarknaden skulle nedgången bli ännu större.

Med hittillsvarande politik har det tagit i snitt sju år innan hälften av flyktingarna i arbetsför ålder har arbete. Under tiden fram till dess kommer många att ha vissa, men låga, redovisade inkomster, som kommer att dra ner den redovisade snittinkomsten. Följden blir att inkomstindex inte ökar i takt med löneutvecklingen utan "devalveras" på grund av ett ökat antal immigranter med mycket låga inkomster. (Så länge de inte har några inkomster alls påverkas inte inkomstindex och pensionerna).

De infödda svenskarna kan alltså räkna med lägre pensioner på grund av flyktingströmmen. Det betyder dock inte att flyktingarna får några pensioner att tala om. De allra flesta, utom de som är mycket unga, kommer aldrig att tjäna ihop ens till garantipensionen. Garantipensionen är det minimum som staten lovar även dem som under sitt yrkesverksamma liv haft mycket låga inkomster. Garantipen-

sionen innebär att staten (skattebetalarna) betalar för dem som befinner sig på ålderns höst. För dem som haft normala inkomster under tillräckligt många år är det inte aktuellt med någon garantipension, då räcker den vanliga inkomstpensionen. Men för invandrare/flyktingar krävs att man befunnit sig i Sverige minst fyrtio år mellan 16 och 65 års ålder för att man ska få garantipension (en person som kommer till Sverige vid 30 års ålder och stannar kvar ända till 65-årsdagen får bara 35/40-delar av garantipensionen).

Sist den formel som styr inkomstindex. Vi har hämtat den ur Pensionsmyndighetens årliga beräkning av pensionssystemets ekonomiska utfall – den "orange rapporten" (för 2014). Vad som händer matematiskt är att N i ekvationen ökar snabbare än Y , vilket får till följd att inkomstindex sjunker. Och pensionerna blir lägre. Men, som sagts ovan, under de första åren blir det höjningar, sänkningar kommer inte att märkas förrän om några år, kanske 2020. Men då kan sänkningarna å andra sidan bli rejäla.

C G Holm

Inkomstindex

Förändringen i inkomstindex visar genomsnittsinkomstens utveckling. Med inkomst avses här pensionsgrundande inkomster utan takbegränsning, men efter avdrag för allmän pensionsavgift.

$Inkomstindex(t) =$

$$\left(\frac{u(t-1)}{u(t-4)} \times \frac{KPI(t-4)}{KPI(t-1)} \right)^{\frac{1}{3}} \times \frac{KPI(t-1)}{KPI(t-2)} \times k \times Inkomstindex(t-1)$$

$$u(t) = \frac{Y(t)}{N(t)}$$

där

t = kalenderår

$KPI(t)$ = konsumentprisindex för juni månad år t

k = korrigeringsfaktor för skattningsfel i $u(t-2)$ och $u(t-3)$

$Y(t)$ = summa pensionsgrundande inkomster utan takbegränsning för personer 16–64 år år t , efter avdrag för allmän pensionsavgift

$N(t)$ = antal personer 16–64 år som har pensionsgrundande inkomst år t

Pensionsmyndighetens formel för att räkna fram inkomstpensionen. Med den stora ökningen av antalet flyktingar kommer inledningsvis Y att öka (med N oförändrat), men redan efter ett par år kommer N att öka mycket snabbare än Y , det blir först höjda, sedan sänkta pensioner, och sänkningen blir större än höjningen.

SVERIGE-NYTT

Contras notisavdelning har i detta nummer sammanställt av C.G. Holm. De källor som refereras är inte direkt citerade, utan texten är Contras sammanfattning av originalkällan om inte annat markeras med citationstecken.

Segregation på bostadsmarknaden

Enligt Boverket förorsakas nittio procent av bostadsbristen av ineffektivt utnyttjande av det befintliga bostadsbeståndet, bara tio procent av otillräckligt nybyggande.

Särskilt på hyresmarknaden är omsättningen av bostäder orimligt låg. Bara 5 procent av de 177 000 hyresrätterna i Stockholm förmedlas genom Bostadsförmedlingen. 37 procent av de 218 000 bostadsrätterna annonseras via Hemnet på ett år. På en fungerande marknad vore det rimligt med en större omsättning på hyresmarknaden (många människor som är ute efter boende för en begränsad tid borde välja hyresrätt, idag kan de inte göra det).

Segregationen på bostadsmarknaden är större för hyresrätter än för bostadsrätter. Sambandet mellan bostadsadress och förmögenhet är större för hyresrätter än för bostadsrätter.

(Helena Olsson i Svensk Linje)

Fritt fram för kommunen att konkurrera med privata företag

Kommunala Borås servicekontor utför tjänster åt kommunen, men säljer också tjänster till privata kunder. Kommunen står för mycket av servicekontorets grundkostnader och möjligheterna att manipulera priserna på skattebetalarnas bekostnad är stora. Servicekontoret sålde mark- och anläggningsarbeten för 13 miljoner kronor årligen – i konkurrens med privata företag som inte har kommunen som ekonomisk garant i bakgrunden. Konkurrensverket stämde Borås kommun för att få stopp på otillbörlig konkurrens från kommunens sida och tingsrätten köpte Konkurrensverkets argumentation och förbjöd verksamheten. Borås kommun överklagade och nu har Marknadsdomstolen upphävt tingsrättens beslut. Domstolen definierar marknaden på ett sätt som gör att det är fritt fram för kommunen att slå ut privata konkurrenter. Domen kan inte överklagas.

(Konkurrensverket)

Svenska medier värst på att vara vänstervridna

Opinionsinstitutet YouGov har undersökt allmänhetens inställning till media i olika länder. I och för sig är det bara

sju länder som jämförts, men slutsatsen är entydig: Svenska medier uppfattas som mest vänstervridna av invånarna i det egna landet bland de sju. YouGov har ungefär tusen svarande i varje land (fler i Tyskland och Storbritannien). YouGov har frågat om inställningen till media på ett flertal områden och Sverige toppar vänstervridningsligan inom områdena invandring, brottslighet och ekonomi (delad topplacering med Frankrike). Inom bostadspolitik är Sverige dock bara tvåa (efter Frankrike). I Storbritannien och Finland klagar de tillfrågade mer på att pressen är högervriden, men Sverige står ut som landet med mest vänstervriden press (enligt de egna invånarnas uppfattning). Det finns naturligtvis också en del som har uppfattningen att även den svenska pressen är högervriden men siffrorna är klara, fler anser att pressen är vänstervriden än högervriden. Inom Invandring med siffrorna 39–12 procent, brottslighet 31–10, ekonomi 25–15 och bostadspolitik 23–13. Övriga anser antingen att pressen är balanserad eller saknar uppfattning i frågan.

Kulram ”räkneinstrument” – inte leksak

Ikea säljer kulramar som leksaker i sina butiker. Tullverket ansåg dock inte att det var leksaker utan ”räkneinstrument”. Kulramarna skulle därmed klassas som tillhörande tullkod 9017 istället för 9503. Med högre tull som följd (nå svenska tullar är inte särskilt höga, men de finns på mycket av importen från länder som inte är med i EU). Ikea klagade till förvaltningsrätten, som dock fastställde att en kulram är ett räkneinstrument. Den aktuella kulramen hade på inget sätt utformats så att den inte kunde användas av vuxna för att räkna på... Ikea gav sig inte och i Kammarrätten fick man rätt. Så numera kan Ikea importera kulramarna till leksakstull. Kammarrätten skriver: ”Det är allmänt känt att en kulram är ett gammalt räkneredskap. Genom de tekniska framsteg som skett får kulramen emellertid anses ha tjänat ut sin roll som ett räkneinstrument. Den aktuella kulramen är utvecklad som en pedagogisk leksak för barn i treårsåldern och inte för att göra några omfattande räkneoperationer”.

En förundersökning om eventuellt mutbrott har satts igång avseende utrikesminister Margot Wallström.

Fler "svenskar" än israeler strider för Daesh/IS

En israelisk underrättelseofficer säger i tidskriften *Economist* att det finns fler svenskar än israeler som strider för terroristorganisationen Daesh/IS. I Israel bor över en miljon muslimska araber, men dessa är i huvudsak lojala med staten Israel och framförallt tar de avstånd från Daesh.

Mindre företagande i vänsterfästen

Johan P. Larsson vid Entreprenörskapsforum har granskat nyföretagandet i olika delar av Sverige. I kommuner som varit starka fästen för S och V finns det betydligt färre nya företag per invånare än i övriga landet. Kommunerna är istället beroende av storföretag, och invånarna är mer skeptiska till företagsamhet i allmänhet.

Brottsofferfondens pengar går till organisationer

Brottslingar döms att betala till Brottsofferfonden. Tidigare handlade det om 500 kronor, 2015 höjdes avgiften till 800 kronor. Man kunde tro att pengarna hamnade hos de många brottsoffer som aldrig får utdömda skadestånd (eftersom skurkarna inte har pengar att betala). Men enligt ett regeringsbeslut ska minst 75 procent av Brottsofferfondens utdelade medel tillfalla organisationer som hjälper brottsoffer, inte brottsoffren själva.

Radiotjänst förnekar sig inte

Ett närmast licensierat gangsterföretag heter Radiotjänst i Kiruna. De anser ofta att du inte behöver ha TV för att bli skyldig att betala TV-licens. En man som tog fasta på att Skatteverket lovade att adressändringar skulle nå andra myndigheter anmälde inte särskilt till Radiotjänst att han flyttat till Polen 2012. När han fick den första fakturan från Radiotjänst eftersänd till sin polska adress hörde han dock omgående av sig till Radiotjänst. Men han berättade bara att han flyttade utomlands, han sa inte upp abonnemanget. Radiotjänst fortsatte att skicka räkningar. Först när eftersändningen upphört att gälla och fakturan kom i retur vaknade Radiotjänst och tog rätt på vart mannen flyttat och skickade nya fakturor. Mannen hade läst på Skatteverkets hemsida att informationen om flytten gick till myndigheter och

många företag och bestred betalningsskyldighet. Radiotjänst inhämtar uppgifter från SPAR (myndigheternas officiella adressregister) en gång i veckan, men de får bara uppgifter om flyttar inom Sverige och säger på sin egen hemsida "Om du har adressändrat till Skatteverket behöver du inte meddela oss eftersom vi får din nya adress automatiskt (gäller endast om du är folkbokförd i Sverige)". Både Förvaltningsrätten i Luleå och Kammarrätten i Sundsvall ansåg att detta innebar att mannen skulle betala TV-licens på nästan 5.000 kronor för de första två åren han bott i Polen. Kammarrätten anser visserligen att informationen på Radiotjänsts hemsida inte är "alldeles tydlig", men Radiotjänst har inget utredningsansvar för tiden före en faktura kommit i retur till dem. På vanlig svenska kallas det som Radiotjänst ägnar sig åt med förvaltningsdomstolarnas stöd för stöld.

EUs Artskyddsdirektiv "förbjuder" skogsbruk...

Gunnar Lindén, naturvårdsexpert på LRF Skogsägarna (Lantbrukarnas Riksförbund) skrader inte orden när han kommenterar EUs artskyddsdirektiv och inte minst den svenska tillämpningslagstiftningen. Artskyddsdirektivet ska skydda ett tusental djur och växter och Sverige har (som vanligt kanske vi ska säga) gjort direktivet ännu värre i den svenska tillämpningen. Lindén säger i Skogsstyrelsens egen tidning Skogseko: "Det är en helt absurd lagstiftning! Om vi läser lagen som den är skriven är skogsbruk förbjudet. Det är helt nödvändigt att lagstiftningen ses över. Skogsstyrelsen själv vill att artskyddsförordningen (den svenska lagstiftningen) ska utredas "för att säkerställa att den är tillämpbar, effektiv och rättssäker". Och för en del skogsägare kan det faktiskt gå så illa att de förbjuds att bruka sin egen skog, utan att de får någon som helst ersättning från den som ligger bakom förbudet (staten). Saken blir inte enklare för de drabbade genom att både Skogsstyrelsen och Länsstyrelsen är inblandade i tillämpningen. Skogsstyrelsens uppgift är att se till att vi får ett rationellt skogsbruk, medan Länsstyrelsen i det här fallet är ansvarigt för miljöaspekterna.

Penningtvättsterrorn allt värre

Finansinspektionen (som alla banker och

försäkringsbolag är mycket rädda för), har rätt att sparka personer i företagsledningarna och kan döma ut böter på 50 miljoner kronor. Maxbeloppet kommer inom kort att höjas till miljarder. Inspektionen driver en kampanj för att det ska bli hårdare tag på bankerna. Ni vet förhört om ni vill sätta in kontanter på banken efter att ha sålt en bil eller liknande. Numer verkar det vara omöjligt att sätta in mer än 10.000 kronor på banken utan att uppvisa ett kvitto om var pengarna kommer ifrån

Nordea har fått kritik av inspektionen för att man varit alltför mild i sin kontroll av misstänkt penningtvätt. Inspektionen har till och med låtit förstå att det var nära att den drog in tillståndet för Nordens i särklass största bank. Förra året dömdes Nordea till maxbeloppet femtio miljoner kronor för att man inte var tillräckligt oförsämd mot sina kunder. En annan bank som vid flera tillfällen tvingats betala böter är Forex bank. Forex är numer i stort sett den enda banken som tillhandahåller betalningstjänster för den allmänhet som vill betala sina räkningar över disk. Banken har nu dragit åt tumskruvarna så hårt att en pensionär i en insändare i *Vestmanlands Läns Tidning* berättar att han vägrats att ta ut 350 kronor från sitt eget konto. Efter en viss palaver fick han ut pengarna i utbyte mot att han tog ut ett kontoutdrag för 90 kronor. Det kostade honom alltså 90 kronor att ta ut 350 kronor av hans egna pengar. Bankens Tom Friberg förklarar i *VLT* att man inhämtar kompletterande information om kunden har genomfört tillräckligt många transaktioner.

I Uppsala vägrade Nordea en dam med rullator att sätta in 250 kronor på sitt eget konto för att hon inte hade kvitto på varifrån pengarna kom.

Ytterligare en variant av trakasserier är att Diskrimineringsombudsmannen utreder om Avanza Bank gör sig skyldig till olaga diskriminering när man vägrar en amerikansk medborgare att bli kund. Det kostar miljoner dollar att uppfylla de amerikanska myndigheternas rapporteringskrav och många mindre banker med främst svenska affärer har löst detta genom att vägra befatta sig med amerikanska medborgare. Avanza skulle säkert behöva anställa ett halvduzin personer för att uppfylla amerikanska Skatteverkets krav, för en mindre bank än Avanza skulle det leda till konkurs.

UTLANDS-NYTT

Annekteringen av Krim

I Ukraina, liksom i Ryssland, förutsätts att alla religiösa samfund är registrerade hos myndigheterna. I och med Rysslands ockupation och senare annektering av Krim annullerades alla ukrainska registreringar av religiösa samfund. Det handlade om ungefär 150 stycken. Räkna man enskilda församlingar var det 1546. Samfunden skulle registreras på nytt hos de nya ryska myndigheterna. Men det var inte lätt gjort. Bara två samfund och 55 församlingar hade registrerats i somras. Dels ett rysk-ortodox stift (naturligtvis), men också en muslimsk grupp. Den ukrainska ortodoxa kyrkan har naturligtvis inte registrerats, liksom inte heller andra samfund med stark ställning i Ukraina, som katoliker, unitarier och protestanter. Utan registrering får man inte hålla möten, man får inte bygga kyrkor, inte anställa personal eller ens bjuda in utländska gäster. *(Ljus i Öster)*

Amerikansk företagsbeskattning

är horribelt krånglig och dessutom utförd så att den slår tillbaka mot sig själv. Skattesatsen är 35 procent, den högsta siffran för något land inom OECD. Sverige har till exempel 22 procent. Men det finns så många krångliga undantag att den effektiva skatten i USA är mycket lägre än 35 procent, mer än en tredjedel försvinner i olika undantagsregler, som det naturligtvis krävs ett koppel advokater för att få igenom. Dessutom är det så att USA beskattar ett företags vinst i hela världen. Men bara om bolaget tar hem vinsten till USA. Amerikanska företags dotterbolag utomlands brukar därför samla på sig stora vinstmedel som aldrig skickas hem. De kan ju ändå användas för rörelsen i värdlandet eller genom lånetransaktioner även i USA. Amerikanska dotterbolag har tillgångar på 2 biljoner (just biljoner, trillion på amerikansk engelska) dollar i utländska dotterbolag. Den höga grundläggande skatten gör också att många amerikanska bolag försöker "smita" från USA. Det är särskilt tydligt när det handlar om stora internationella företagsaffärer. Om det inte är fråga om uppköp av en mycket mindre verksamhet försöker det amerikanska bolaget allt som oftast

att flytta huvudkontoret utomlands. Så var det till exempel med det amerikanska läkemedelsbolaget Pfizers bud på AstraZeneca, meningen var att huvudkontoret skulle placeras i England för att bolaget skulle komma undan med lägre skatter. Nu blev det aldrig någon affär, eftersom AstraZenecas aktieägare sa nej till budet på 800 miljarder kronor. Men i många andra fall har bolag som fusionerat valt att lägga huvudkontoret utomlands. Den amerikanska företagsbeskattningen skadar de amerikanska skatteintäkterna. På samma sätt som den amerikanska inkomstbeskattningen och regleringarna i FATCA gjort att många extremt högbetalda amerikaner bosatta utomlands valt att avsäga sig det amerikanska medborgarskapet, för att slippa betala höga amerikanska skatter på toppen av de skatter som de redan betalar i sitt hemland.

Brottsligheten i New York på väg tillbaka

Det var den republikanske borgmästaren Rudolph Giuliani som genom sin nolltoleranspolitik förvandlade New York från brottslighetens stamort på jorden till en av de minst brottsdrabbade storstäderna i världen. Under Giulianis två mandatperioder sjönk brottsligheten med 57 procent, antalet mord med 65 procent, antalet skottlossningar med 72 procent. FBI utsåg New York till USAs säkraste storstad fem år i rad. Giuliani efterträddes av republikanen Michael Bloomberg, som fullföljde Giulianis politik. Under 20 år (1994–2013) utvecklades New York till en mönsterstad. Den 1 januari 2014 tog vänsterextremisten Bill de Blasio över borgmästarposten och hans första åtgärd var att vända upp och ner på sina företrädare brottsbekämpningspolitik. Polisen slutade att ingripa och nolltolerans var en svunnen tid. När det gällde "småbrott" sjönk visserligen siffrorna, eftersom polisen inte längre brydde sig om de brotten, medan de grova brotten som mord ökade med 10 procent på bara ett år. De Blasio förbjöd polisens visiteringar av "misstänkta", antalet arresteringar sjönk med 66 procent, antalet registrerade trafikbrott med 94 procent (till bara 587 i hela New York), alkoholförtäring liksom urinering

på offentlig plats minskade också med 94 procent, bara 300 fall registrerade under 1994. Det är dock inte bara i New York som brottsutvecklingen är alarmerande, antalet mord har ökat med över 50 procent i städer som St Louis, Baltimore, New Orleans och Milwaukee, alla städer som drabbats av en ändrad brottsbekämpningspolitik.

(Newsmax)

Nordkorea

Enligt Financial Times arbetar ungefär 100.000 arbetare från Nordkorea i 40 olika länder. Detta enligt beräkningar som gjorts av Ahn Myeong Chul före detta lägervakt som leder en organisation "NK Watch". Han tror att antalet har fördubblats sedan 2012 med en stor ökning i Kina. Regimen i Pyongyang har desperat behov av att få in utländsk valuta vilket den får via dessa arbetare. De arbetar bland annat i Ryssland, Kina och Arabländerna. Beräkningar gjorda av "North Korea Strategy Centre" ger att dessa arbetare tjänar ihop mellan 1,5 och 2,3 miljarder dollar per år till regimen. Arbeten som görs av arbetarna från Nordkorea är mycket hårda och ibland farliga men det är ändå många som vill få chansen att kunna arbeta utomlands. Arbetarna kan kanske spara 1.000 dollar per år. Pengar behövs för olika mutor i hemlandet till exempel för en bra utbildning till barnen. För att komma in på ett av de bästa universiteten "Kim Il Sung"-universitetet krävs det en muta på 10.000 dollar.

Det libertarianska projektet har passerat en kritisk punkt...

För åtskilliga år sedan analyserade några amerikaner möjligheten att "ta över" en amerikansk delstat och göra ett libertarianskt idealsamhälle, det kallas Free State Project. Vi har tidigare berättat om projektet i Contra och att New Hampshire utvalts, främst för att det är en delstat med ganska liten befolkning och att det finns "frihetliga värderingar" i folkdjupet (även om delstaten oftast stödjer Demokraterna i valen). I projektet ingick att personer kunde förbinda sig att flytta till New Hampshire när 20 000 personer skrivit under förbindelsen. Den gränsen passerades den 3 februari i år, och nu är det dags att flytta till New Hampshire (inom fem år enligt förbindelsen). Redan har ett par tusen personer agerat i förväg

och redan flyttat till delstaten. De har redan gjort en del avtryck i den lokala lagstiftningen, som ett underlättande av hemskolning, försäljning av opastöriserad mjölk från bondgårdar och hemspekt av kycklingar och kaniner.

New Hampshire har 1,3 miljoner invånare.

Ont om pengar i norska armén

Det är inte bara svenska försvaret som har ont om pengar. I den norska armén har man beordrat att officerare och andra som utrustats med pistol ska lämna in pistolerna, eftersom man inte har råd att upprätthålla beväpning med både pistoler och karbiner. Överste Alexander Jankov säger till Aftenposten att man inom armén inte tycker att det är rätt att dra in pistolerna, men att det blivit nödvändigt av ekonomiska skäl.

Venezuela fortsatt vänsterstyrt

Efter sjutton års vänsterstyre i Venezuela är ekonomin körd i botten. Först under Hugo Chávez och numer under Nicolás Maduro. Med mer än 100 procents inflation, världens högsta mordfrekvens och brister på ett stort antal basvaror fick det venezolanska folket nog och valde en borgerlig majoritet i parlamentsvalet i december förra året. Gång på gång har valet manipulerats till vänsterregimens förmån, men den här gången var missnöjet med regeringen så stort att det inte räckte med manipulationer. Oppositionen vann. Men Venezuela har presidentstyre,

inte parlamentarism, och därför sitter vänsterregeringen kvar. Den av regimen kontrollerade författningsdomstolen förklarade dessutom att valet av tre oppositionsledamöter var ogiltigt, eftersom man påstod att det förekommit oegentligheter vid valet i en valkrets (när det varit fråga om riktiga oegentligheter har författningsdomstolen naturligtvis inte brytt sig). Författningsdomstolen underkände därför inledningsvis alla beslut som fattades av parlamentet. De tre ledamöterna avgick då. Vilket dock berövade majoriteten i parlamentet de två tredjedelar som behövs för att kunna genomdriva ändringar i författningen. Trots att oppositionen fick nästan två tredjedels majoritet fortsätter den gamla regimen att styra landet. Tidigare har den klarat av statsfinanserna genom de höga oljepriserna, men när nu oljepriserna gått ner till en helt annan nivå kan man inte gömma hålen efter socialismen. Istället för att lyssna på folket och verkligheten vrider Maduro regeringen ännu några snäpp till vänster genom att utse en sociolog på yttersta vänsterkanten, Luis Salas, till regeringens främste ekonom. Salas anser att inflationen (som regeringen drivit upp till 140 procent genom att trycka nya pengar) är en kapitalistisk konspiration mot konsumenterna. De elaka kapitalisterna vill nämligen inte köpa dyra varor på den internationella marknaden (nästan inget annat än olja produceras i Venezuela) och sälja dem under inköpspris på den reglerade venezolanska marknaden. BNP rasar och det blir brist på alltför varor.

Salas klarade sig dock bara sex veckor på toppen och åkte ut igen i slutet av februari. Venezuela var för några decennier sedan Latinamerikas näst Chile rikaste land, under Chávez och Maduro har man rasat snabbt på listan.

Nationella Fronten vill låna i Ryssland

Franska Nationella Fronten hamnar allt närmare Putins Ryssland. Redan 2014 lånade partiet 11 miljoner euro från ryska banker. Den ryska nyhetsbyrån *Meduza* har hävdade att lånet beviljades för att Marine Le Pen skulle ge sitt offentliga stöd till Rysslands linje i Ukraina-konflikten. Och nu vill man låna mer, 27 miljoner euro. Pengarna ska finansiera valkampanjen 2017 och man kan tänka sig att ryssarna förväntar sig återbetalning i form av politiska ställningstaganden.

De som ofta ses som Nationella Frontens närmaste motsvarighet i Sverige, Sverigedemokraterna, har tidigare drivit ungefär samma Putin-vänliga linje som Nationella Fronten. Men på senare tiden har partiet ryckt upp sig. Partiet har två representanter i Europaparlamentet, Kristina Winberg och Peter Lundgren. De har tidigare motsatt sig Putin-kritiska resolutioner i parlamentet, för att så småningom lägga ner sina röster. Senast det begav sig, den 3 februari, röstade de för första gången för en Putin-kritisk resolution om Krim. Många andra ledamöter som tillhörde partier som brukar betecknas som yttervänster och ytterhöger röstade även denna gång emot resolutionen. Men Sverigedemokraterna i Europaparlamentet har alltså åtminstone för denna gång slutat med Putin-kramandet.

Daesh/IS har läger i Europa

Sunday Mirror uppger att Daesh/IS har etablerat sig i Europa. Terrororganisationen uppges ha etablerat ett träningsläger i det muslimskt dominerade Bosnien. Det handlar om den lilla byn Osve, cirka tio mil från Sarajevo. Extremisterna har köpt upp mark för att kunna etablera ett träningsläger utan insyn. Orsbor berättar för *Sunday Mirror* att de ofta hör eldgivning från området. Minst ett dusin krigare med utbildning från Osve har skickats till Syrien för att delta i strid. Sammanlagt har omkring 200 bosnier rest till Syrien för att delta i kriget på terroristernas sida.

Funderingar kring tolerans

Tolerans har blivit ett "gummiord" som kan betyda nästan vad som helst och som missbrukas av de "politiskt korrekta". En del är toleranta för att de är rädda för de som egentligen är intoleranta, men är beredda att gripa till våld för att försvara sin syn på tolerans. Tänk efter vad du ska vara tolerant mot och var alltid beredd att ompröva de fakta som du bygger dina ställningstaganden på!

Tolerans, att acceptera det vi ogillar, är en mycket bra dygd! Tyvärr har ordet tolerans blivit ett "gummiord" för mig, ett ord som är så böjligt och flexibel och förvanskad att det kan betyda allt eller inget! Det har blivit en floskel som mer eller mindre alla använder; "vi ska ju vara toleranta eller med andra ord fördomsfria. Sorgligt nog har ordet också blivit ett ord som används som argument för att förtrycka och tysta andra människor! Jag har under mina levnadsår, kunnat urskilja fyra typer av kategorier av toleranta människor! De är grovt inräknade i följande; "idioterna eller enfaldiga", "politiskt korrekta", "extremisterna" och "de rädda". Listan kan dessvärre göras mycket längre.

"Idioterna, eller de enfaldiga"

Den första gruppen är vad man kallar "idioter", eller "enfaldiga"! De tror på allt de ser, hör och läser! De har lika mycket kritiskt tänkande som femåriga barn, det vill säga nästan inget alls! De delar alltid in grupper i goda och onda, oftast beroende på ideologisk bakgrund! Allt som medier, organisationer, myndigheter och dylikt säger, tas som absolut sanning. För dessa spelar det ingen roll hur mycket fakta man har för att motbevisa det medierna och myndigheterna säger! Att tänka sig att människor/organisationer kan ljuga eller ha en dold agenda, står över deras förnuft!

Ett exempel, som tyvärr har varit mycket vanligt de senaste årtiondena i västvärlden, är nämligen det politiska och ofta ekonomiska biståndet till så kallade "befrielseströrelser" eller "demokratiska" regimer i tredje världen. Dessa måste vara goda och stå för frihet och demokrati, eftersom de säger att de står för demokrati! Det spelar sedan ingen roll om det kommer fram att de systematiskt mördar, krigar, plundrar och torterar. För de säger ju att de står för någonting gott! Alla övergrepp som sker, beror på enskilda individer och man kan ju inte dra alla över samma kam! Det har inte någonting med

"befrielseströrelsen" och deras ideologi att göra, för de slåss ju för något gott.

Ironiskt nog har jag lagt märke till att många av "idioterna" är högutbildade, till exempel akademiker, intellektuella och journalister, det vill säga sådana som man förväntar sig kritiskt tänkande av

De "politiskt korrekta"

Den andra gruppen är de politiskt korrekta. Dessa människor säger att vi ska vara toleranta och acceptera alla grupper och människor, även om de har vidriga åsikter eller beteende, därför att deras ideologi, säger så, eller för att deras egna

helge.eyser
@contra.nu

syften säger så. Här kan man säga att de flesta politikerna hamnar, många ideella organisationer, eller andra "samhällsnyttiga" institutioner. Favoritfloskel, som de mer eller mindre är lagstadgad i dagens Sverige!

All "intolerans" kommer av okunskap, hävdar och säger de hela tiden! Boten består, enligt dem av att man skaffar sig kunskap. Tyvärr så består denna kunskap ofta av på universiteten inlärd slagord och floskler! I sin enfald kan de inte förstå att intolerans faktiskt kan komma sig av kunskap, till exempel om man vägrar att acceptera totalitära teser såsom nationalsocialism, kommunism och islamism, eller att tolerans faktiskt kan bero på okunskap! Visserligen kan denna grupp ibland erkänna privat, oftast i samband med drycker med en viss procenthalt, att de inte alls står bakom vad de säger offentligt!

"Extremisterna"

Den mest framträdande gruppen av toleranta, är "extremisterna". Dessa grupper

finns överallt, då speciellt med inriktning mot religiösa, etniska, politiska, och sexuella minoriteter! Inte ens lokala sydjuntor verkar undgå dessa. De kräver respekt, tolerans och hänsyn, men de tänker absolut inte visa andra respekt, tolerans eller hänsyn! Särbehandling är deras krav. Alla ska underordnas deras synsätt! Ironiskt nog så framhåller de värden som "yttrandefrihet", "demokrati", "jämlighet" och "alla människors lika värde".

Avvikande åsikter, stämplas systematiskt med ord som "diskriminering", "rasism", "fascism", "homofob", "islamofob" etcetera. Deras fantasi har inga gränser, det finns alltid nya fobier att finna. Att vara anti-semit är dock helt i sin ordning!

En annan karaktär för dessa är att de består av "crème de la crème" av "kränkthetseliten"! Denna grupp tycker sig alltid vara kränkt och diskriminerad. Finns det inget att känna sig förolämpad för, plöjer de noggrant igenom biblioteken eller så hittar de någon historisk händelse. Sedan spelar det ingen roll om det handlar om något som så skett för flera århundraden sedan.

"De rädda"

Grupp nummer fyra skulle man kunna säga är de rädda! Många är toleranta för att de helt enkelt är rädda! Dels är det de som av bekvämligheten säger att de tolererar allt och alla, dels de som är rädda för att försvara sina åsikter! De ger sken av att vara toleranta, men vad det hela handlar om är att underkasta sig den förhärskande allmänna opinionen som representeras av de etablerade medierna och politikerna. Jag skulle inte direkt kalla dem för fega! De är medvetna om att de kan råka ut för repressalier i olika former! De kan förlora arbetet, utsättas för förtalskampanjer, trakasserier att de får sina ägodelar förstörda, hot om våld mot sin egen person och sina familjemedlemmar om de ger uttryck för ett annat synsätt än det som

(fortsättning på nästa sida)

Ett fossilfritt Sverige

Den rödgröna regeringen har kommit på att Sverige framdeles skall vara "fossilfritt". Sverige skulle bli ett fattigt land om den fossilfria målsättningen förverkligades, menar Per Welander som är styrelseordförande i Stockholmsinitiativet¹.

Den som står i spetsen för kampanjen för ett fossilfritt Sverige är, föga oväntat, vice statsminister och miljöminister Åsa Romson (MP), vilken gjort sig skyldig till fler klavertramp än någon orkar räkna till, och som själv ertappats som svårattad miljöbov genom att måla sin båt med giftig färg².

Utgångspunkten för Welander är det så kallade Parisavtalet från december 2015, vars sju punkter enligt de klimathotstroende är ägnade att "rädda planeten". Anmärkningsvärt i sammanhanget är dock att den man som kallas "the father of climate change awareness", förre NASA-forskaren James Hansen, hävdar att Parisavtalet är en bluff. Han citeras på följande sätt i den brittiska tidningen *The Guardian*:

"It's a fraud really, a fake. It's just bullshit for them to say: 'We'll have a

¹<http://www.klimatupplysningen.se/2015/12/16/fossilfritt-sverige-naiv-malsattning-som-leder-till-fattigdom>

²<http://www.regeringen.se/regeringens-politik/fossilfritt-sverige>

CO2 warming target and then try to do a little better every five years.' It's just worthless words. There is no action, just promises. As long as fossil fuels appear to be the cheapest fuels out there, they will be continued to be burned.³"

Mest prat i vädret

Enligt den nya regeringskampanjen måste "världen bli fossilfri" och givetvis måste lilla Sverige, som ända sedan Olof Palmes dagar har en tradition att agera världssamvete, "gå före i arbetet att bli fossilfritt". Per Welander i Stockholmsinitiativet och många med honom frågar sig, särskilt som regeringen i likhet med Tyskland avsagt sig kärnkraften som

tommy.hansson
@contra.nu

framtida energikälla, hur vårt energisystem kommer att se ut. Vad kommer omställningen att kosta skattebetalarna och hur kommer den att påverka den enskilde individen?

För närvarande svarar kärnkraft och vattenkraft tillsammans för cirka 83 procent av den svenska elproduktionen.

³<http://www.theguardian.com/environment/2015/dec/12/james-hansen-climate-change-paris-talks-fraud>

Återstående 17 producent står bland annat vindkraft, solkraft och kondensvärme för. Om kärnkraften fasas ut försvinner runt 40 procent av elproduktionen.

Tyskarna har efter förbundskansler kansler Angela Merkels tillkännagivande 2011 att kärnkraften skall skrotas till 2022 börjat bygga ut kolkraften för att fylla igen hålet efter kärnkraften. Detta är dock inte ett alternativ för den svenska fossilfrihetslobbyn, så man frågar sig varifrån den energi som kommer att saknas skall tas⁴.

Den nya regeringskampanjen ger inga konkreta svar utan levererar mest högstämt prat i, ursäktat uttrycket, vädret. Flera frågor som kräver svar: Skall olja, bensin, diesel och naturgas förbjudas – eller kanske tillåtas i begränsad utsträckning? Skall utländska lastbilar som drivs med diesel stoppas vid våra gränser? Skall all flygtrafik upphöra? Och vad menas egentligen med målsättningen "en fossiloberoende fordonsflotta till 2030"?

Sverige "klimatneutralt" 2050

Den sistnämnda målsättningen uttrycks i den så kallade FFF-utredningen från 2012 av Thomas B. Johansson. Den handlar till största delen om hur skatter och pålagor skall användas i syfte att tvinga fram "en fossiloberoende fordonsflotta", där klimatbluffen och dess politiska 2-gradersmål kommer till flitig användning.

⁴<http://www.ekonomifakta.se/Fakta/Energi/Energibalans-i-Sverige/Elproduktion>

de tre andra grupperingarnas som nämnts här ovanför står för.

De som exempelvis ifrågasätter dagens invandrarpolitik stämplas direkt som rasister eller, lite mildare, som "xenofober" eller "främlingsfientliga", även fast de försöker upprätthålla en sansad debatt och komma med logiska argument! Dessa individer bör kanske innan de uttalar sig fundera på en ny karriär! Vad som är ännu värre är att det också finns politiska, religiösa och andra intressegrup-

per, såsom AFA, djurrätsaktivister och religiösa grupper, som inte drar sig för att bruka våld för att försvara tolerans och yttrandefrihet mot oliktankande. Här kan nämnas Lars Vilks, som har utsatts för terrorhandlingar och indragna visningar

Epilog

Menar jag att det är fel att vara tolerant? Nej! Man ska acceptera att vi alla människor är olika och tänker olika, men man ska heller inte vara naiva och acceptera

allt och alla. Man måste också använda sitt sunda förnuft! Man ska vara öppen, men kritisk.

När man står inför olika fenomen, ska man samla in fakta och sedan försöka göra en bedömning av fenomenet, för att slutligen acceptera eller förkasta detta. Man ska heller inte låsa sig. Man ska alltid komma ihåg att man kan göra en felbedömning och att man kanske måste göra en omvärdering, om nya fakta kommer fram!

Sverige har med sin fossilfria vattenkraft och sin likaledes fossilfria kärnkraft till stor del klarat energiförsörjningen utan fossila bränslen. Men det är Sverige, med extremt gynnsamma förutsättningar. Andra länders välstånd är fossilberoende. Och även i Sverige behöver vi fossila bränslen för att klara av trafiken. Vartill kommer att nuvarande regerings beskattning av kärnkraften gör att vi snart blir tvungna att importera fossilproducerad kraft från Danmark, Tyskland och Polen. Bilden visar Ljusne kraftverk. Foto Mostphotos/Gun Persson.

Per Welanders framhåller: "Utredningen struntar i att man tar död på landsbygden, vad kostnaderna blir för individen och om välståndet går förlorat. En Kafka-värld där svenska politiker vill visa sig duktiga."

Utredaren Thomas B. Johansson menar att fossilberoendet innebär att koldioxidutsläppen minskas med 80 procent samt att fordonen i huvudsak drivs med biodrivmedel eller elektricitet. Hur det blir med tillgången till el måste dock, med tanke på det svenska motståndet mot såväl kärnkraft som kolkraft, anses stå skrivet i stjärnorna.

Den slutliga målsättningen för den röd-gröna energipolitiken är att Sverige skall vara "klimatneutralt" år 2050. Utsläppen av växthusgaser skall då enligt utopisterna vara nere i nära noll. I dag står Sverige för 1 promille av världens koldioxidutsläpp. Av Parisavtalet framgår tydligt att Kina och Indien kommer att fortsätta bygga ut sin kolkraft till 2030. Koldioxidutsläppen i världen kommer alltså att

öka, inte minska.

"Sverige går den motsatta vägen", menar Per Welanders i Stockholmsinitiativet. "Vi spåker oss till absolut ingen nytta."⁵

"Miljarder slösas bort"

Welanders skriver vidare:

"Sveriges politiker är naiva. Invandrare lockas till Sverige med stora löften av politiker fast vi inte har pengar eller infrastruktur att ta emot dem. Först när det börjar rasa ihop drar regeringen Löfven i nödbromsen. I klimatfrågan är politikerna lika naiva och struntar i kostnader och om vi blir fattiga. Miljarder slösas bort på 'klimatarbete' styrt av politiker. Gäller både på nationell nivå och i kommunerna. Politikerna lever utanför folks verklighet och struntar i hur det går för folket på gatan. Själva så beviljar de sig stora arvoden och pensioner. Sen kan man dra in potatisen för de gamla – man har ju inte 'tid och råd'."

Slutsatsen av den förda politiken är att Sverige med expressfart närmar sig Tredje världen i fråga om levnadsstandard och välstånd. Med myten om klimats förändring som en följd av mänsklig påverkan, sannolikt ett av den mänskliga

historiens största luredrejerier, försämrar man oundvikligen levnadsförhållandena för äldre, handikappade, hemlösa och andra utsatta grupper.

Den uteblivna potatiskokningen är endast ett i raden av otaliga exempel på detta⁶.

Ted Cruz klimathotskskeptiker

Per Welanders spekulerar slutligen i vad det amerikanska presidentvalet i november i år kan komma att innebära för den globala synen på klimathotet. De flesta republikanska kandidater uppges vara skeptiska till tesen om klimathotet. En av dem som bedöms ha störst möjligheter att utses till republikansk kandidat, senator Ted Cruz, tillhör dem. "If you look at satellite data", citeras han i tidskriften *Time*, "for the last 18 years there's been zero recorded warming. The satellite says it ain't happening."⁷

⁵<http://www.regeringen.se/contentassets/1a31cd2fbd3f4352b71bba3afee91f63/fossilberoende-fordonsflotta---ett-steg-pa-vagen-mot-nettonollutslapp-av-vaxthusgaser-dir.-201278>

⁶<http://www.expressen.se/nyheter/hemtjans-ten-slutar-koka-potatis-till-aldre>

⁷<http://time.com/3981623/ted-cruz-climate-change>

Polens affärer – slå vakt om demokratin i EUs medlemsländer

"Vad fan angår dej Polens affärer?" skaldade Carl Michael Bellman i Fredmans epistel nummer 45. Och vad angår polsk inrikespolitik EU i Bryssel – eller cheferna för svensk public service? Läs även Kjell Albin Abrahamsons artikel på sidan 6 som behandlar frågorna från ett polskt perspektiv.

EU skapades ursprungligen för att skydda demokratin i Europa efter ett förödande andra världskrig och sedan kommunismens diktatur sänkt sig över den östra delen av Europa.

Men idag tycks EU strunta i demokratin och tvärtom gå till angrepp mot de länder vars folk utnyttjar sina demokratiska rättigheter för att välja en regering som kanske inte helt ansluter sig till EUs politiskt korrekta linje.

EU sätter sig över medlemsländernas väljare

När väljarna i Österrike gav Frihetspartiet FPÖ tillräckligt många röster för att partiet skulle bli medlem i den österrikiska regeringen år 2000 kastade EU alla demokratiska principer över bord och införde en rad restriktioner för det österrikiska medlemskapet i EU.

I Ungern styrde tidigare Socialistpartiet med ytterst tveksamma metoder, där man på olika sätt försökte manipulera både opinionsbildningen och valprocessen. Det var först sedan en missnöjd partimedlem i radio spelat upp en inspelning av premiärminister Ferenc Gyurcsánys öppenhjärtiga medgivande på ett stängt partimöte att "vi ljög på morgonen, vi ljög till lunch, vi ljög till kvällen" som oppositionspartiet FIDESZ vann valet. FIDESZ genomförde en rad politiska reformer för att cementera det egna partiets makt på samma sätt som socialisterna tidigare gjort. Men det skedde märkväl med ett demokratiskt mandat från väljarna. Tyvärr, måste sägas, har premiärminister Viktor Orbán under senare tid börjat flirta med Vladimir Putin, vilket med Ungerns historiska bakgrund känns utomordentligt märkligt. Men ingen, inte heller EU, kan på allvar hävda att Orbáns regering saknar demokratisk legitimitet. Ändå är det just det som görs, exempelvis när Ungern beslutar att genomföra den gemensamma gränsöverenskommelsen Schengen också i praktiken.

Polska väljare ogillas i Bryssel

Nu är det Polen som ska utredas för att folket i Polen har valt en regering som inte gillas av byråkratin i Bryssel, allra minst av superbyråkratin i EU-kommissionen under ledning av Jean Claude Juncker. Inte heller representanten för det folkvalda EU, ordföranden i EU-rådet Polens förre premiärminister Donald Tusk är begeistrad i den nya polska regeringen. Men i motsats till Juncker anordnar han ingen "undersökning" av om Polens demokratiskt valda regering är demokratisk och han mottar Polens premiärminister Beata Szydło på sedvanligt diplomatiskt sätt. När Tusk var premiärminister i Polen representerade han det parti som förlorade valet hösten 2015.

cg.holm
@contra.nu

Det är två frågor som irriterar byråkraterna i Bryssel.

Författningsdomstolen

Den ena är hanteringen av den Polska Författningsdomstolen. EU-kommissionen tycks mena att den nya regeringens hantering av Författningsdomstolens sammansättning är odemokratisk. Men samma organ talar tyst om hur den förra regeringen hanterade frågan.

Den tidigare regeringen (under Donald Tusks efterträdare Ewa Kopacz, från mitten-högerpartiet Medborgarplattformen PO) insåg att de skulle förlora valet och ville hindra den troliga valvinnaren Lag och Rättvisa (PiS) från att genomföra det program som de gick till val på, genom att manipulera sammansättningen av Författningsdomstolen. Det var flera domarposter som var uppe till omval. Den 8 oktober 2015 utsåg det polska

parlamentet (sejmen) fem nya domare i Författningsdomstolen, trots att det bara var tre domare vars mandatperiod gått ut. De övriga två skulle ersätta domare vars mandatperiod gick ut först efter nyvalet senare i samma månad. Den 19 november antog det nyvalda parlamentet en lag som innebär att parlamentet hade rätt att utse fem domare, samt att dessutom införa mandatbegränsningar för ordföranden och vice ordföranden i domstolen. Fem nya ledamöter valdes av sejmen den 2 december och de svors in som ledamöter vid midnatt. Dagen därpå fastställde Författningsdomstolen att den tidigare sejmens val av tre ledamöter för att ersätta sådana vars mandat gått ut var korrekt, men att de två sist utnämnda var utsedda olagligt. President Andrzej Duda vägrade att svära in de tre domare som valts av den tidigare sejmen med hänvisning till att antalet domare då skulle bli fler än vad författningen föreskrev (den nya sejmen hade ju redan utsett fem domare som svurits in, bara tre hade formellt avgått efter slutet på deras mandatperiod). Den 11 januari 2016 avvisade Författningsdomstolen klagomål från PO på valet av de fem domare som nominerats av PiS-regeringen. Tre domare reserverade sig mot beslutet, inklusive ordföranden Andrzej Rzeplinski, som utsetts av PO och anses stå partiet nära.

Det nyvalda parlamentet har dessutom infört en ändring av grundlagen som innebär att minst 13 (av 15) domare ska vara närvarande för att domstolen ska kunna fatta ett beslut (tidigare gällde 9). Dessutom ska beslut för att vinna laga kraft fattas med minst två tredjedels majoritet. Det handlar alltså om beslut som innebär att sejmens i demokratisk ordning fattade beslut ska upphävas för att de står i strid med författningen.

EU blandar sig i inrikespolitiken

I december protesterade Europaparlamentets ordförande, den tyske soci-

aldemokraten Martin Schultz, mot de polska förändringarna rörande Författningsdomstolen och kallade det hela en "kupp". Polska socialdemokrater, bland andra förre premiärministern Leszek Miller, har kallat EUs reaktion för hysterisk och sagt att det hela inte är något annat än att PiS återtar den maktposition de förlorade till PO för åtta år sedan. Och detta efter sedvanliga parlamentsval. Miller har inget att göra med vare sig PO eller PiS. Men misst tycker, liksom många polacker, till att Tyskland ska blanda sig i Polens affärer.

Även svenska politiker förefaller blanda sig i Polens affärer, och inte minst svenska media. PiS hantering av teknikaliteterna kring Författningsdomstolen framställs i Sverige som odemokratiska. Detta trots att det i Sverige inte finns någon författningsdomstol alls! Alliansen har i samband med den senaste grundlagsrevideringen krävt införande av en författningsdomstol, men Socialdemokraterna har varit skarpt emot detta, eftersom det skulle innebära att väljarna skulle få lämna ifrån sig makten till jurister... När politikerna tar tillbaka en del av den makten från juristerna i Polen är det dock upp och nedvända världen och ett angrepp på demokratin (den särskilda rapport om författningsdomstolar som togs fram av den svenska grundlagsutredningen har plockats bort från nätet, för att försvåra för medborgarna att avslöja hyckleriet. Grundlagsutredningens normkontrollgrupps rapport Ju 2004:11)

Statlig Radio och TV

Den nya polska regeringen har kritiserats för att vara "odemokratisk" på ytterligare en punkt. Vid sidan av Författningsdomstolen handlar det om den polska statliga radion och TVn. Också när det gäller radio och TV handlar det om att PiS, efter att ha vunnit valet och en majoritet i det polska parlamentet, genomför det programpartiet gick till val på.

Under kommunisttiden var den statliga TVn och radion i Polen ett viktigt propagandaredskap för regimen. Den spred alltid den officiella partilinjens och man kan utgå från att nästan alla medarbetare var kommunister, eller tvingades att föreställa sig som sådana för att få behålla jobbet.

Traditionen med en av staten styrd så kallad "public service" har funnits kvar sedan kommunisttiden. Det hör till re-

geringens privilegier att utse ny chef. Och det har regeringarna gjort, alla sjutton premiärministrar som Polen har haft sedan kommunismens fall har utsett nya chefer för radio och TV. En del har hunnit med att utse flera.

Genom att den regering som förlorade valet i höstas har suttit längst av alla polska regeringar efter kommunismens fall, åtta år, har den, i motsats till sina föregångare, fått genomslag inte bara på chefsnivån, utan i hela organisationen. Journalisterna i public service i Polen har i huvudsak haft sympatier med PO.

Den nyvalda regeringen har varit missnöjd med hanteringen av Public Service och precis som sina föregångare utsett en ny chef för TV-bolaget TVP, Jacek Kurski. Till skillnad från tidigare har man beslutat att alla medarbetare i radio- och TV-bolagen ska söka om sina jobb. Det blir alltså en större omvälvning än tidigare. Men i princip är det en fortsättning av samma system som har härskat i tjugofem år. Varför det blivit så stor sak av att det gamla systemet fortsätter får nog tillskrivas att PiS är impopulärt bland nuvarande anställda i TVP och även i andra länder inom EU.

Inte bättre i Sverige

Hanteringen av public service-bolag är en principiellt svårhanterlig fråga. Hur ska en verksamhet som styrs med offentliga medel (eller som i Sverige "licensmedel") styras? I Sverige lever inte minst Radiotjänst i Kiruna i illusionen att TV skulle vara "fri". Alla som sett på svensk TV mer än någon enstaka gång vet att så inte är fallet, det är en starkt vänsterpolitiskt inriktad koloss, som med tiden blivit alltmer vänsterorienterad. Inte ens under längre perioder av borgerligt regeringsinnehav har regeringen förmått att göra något åt saken. Det tycks vara en naturlag att Sveriges Television och Sveriges Radio ska vara starkt vänsterinriktade utan någon kontroll från tittarna. Att ens nämna tanken att det inte är ett självklart privilegium för nuvarande anställda att utnyttja verksamheten som en privat lekstuga är att gå till angrepp mot "yttrandefriheten". Yttrandefriheten avser alltså en liten privilegierad elit, som alla rekryteras ur samma krets. Enligt JMG vid Göteborgs Universitet sympatiserar 52 procent av Sveriges Televisions medarbetare med det lilla extremistiska Miljöpartiet. För Kristdemokraterna är siffran 0 pro-

cent och för Sverigedemokraterna likaså 0 procent. Socialdemokraterna hade 13 procent av sympatierna och Vänsterpartiet 18 procent, summa rödgröna 83 procent (undersökningen är gjord av JMG vid Göteborgs Universitet och släpptes 2013).

När det gäller fria medier finns alltid tittarnas dom. Utan intresse hos allmänheten inga läsare/tittare och inga prenumerationsintäkter eller annonspengar. Nedläggning blir det givna resultatet. Med det system för finansiering som finns i Sverige kan verksamheten fortsätta så länge någon ger politiskt godkännande.

Det är regeringen som utser styrelsen för Förvaltningsstiftelsen för SR, SVT och UR. Och styrelsen för Förvaltningsstiftelsen utser i sin tur styrelserna för Sveriges Radio, Sveriges Television och UR (dock utser Regeringen direkt styrelseordförandena och en styrelsesuppleant). Svensk public service är alltså kontrollerad av regeringen, men alla lyssnare och tittare vet att programverksamheten politiskt ligger långt till vänster om regeringen (även nuvarande S/MP-regering).

Raka rör i Polen

I Polen går pengarna inte någon omväg via Radiotjänst utan det är statskassan (Finansdepartementet) som står för pengarna. Den nya regeringen har följdriktigt ordnat så att det är Finansdepartementet som utser chefer för radio och TV. Är det någon principiell skillnad på det svenska och polska systemet? Nej, den enda praktiska skillnaden är att det svenska systemet har fler lager mellan regering och mediebolag och att ingen borgerlig regering har vågat tänka tanken att göra en mindre röd TV än Sveriges Television.

I Polen har folket valt en ny regering. Den nya regeringen vill inte att skattebetalarnas pengar ska användas för att finansiera public service som går den gamla regeringens ärenden. Det är inte att undra på att det skräckkabinett som styr svenska statskontrollerade media – Cilla Benkö Sveriges Radio, Hanna Stjärne Sveriges Television och Christel Tholse Willers UR – gemensamt lagt ut ett debattinlägg på Sveriges Radios hemsida som gör gällande att den demokratiskt valda polska regeringens i valkampanjen utlovade politik skulle vara odemokratisk och att landets regering måste riva upp beslutet om en ny medielag.

Anarkism mot konservatism

Anarkism och konservatism är två motstridande filosofier som dock bägge är skeptiskt inställda till staten. Det finns skärningspunkter mellan ideologierna, men också stora kollisionsrisker.

Den konservativa rörelsen efter Andra världskriget ställde samma fråga som 1800-talets store konservativa tänkare, britten Benjamin Disraeli ställde. Det första en konservativ måste fråga sig vad det är som är viktigt att bevara.

Vad dess föregångare till dagens konservatism ansåg värt att bevara var den amerikanska politiska traditionen som omfattade principerna om ett styre under konstitutionen, maktindelning, yttrandefrihet, pressfrihet och religionsfrihet. Respekt för individens rättigheter, rättigheter som man menade härstammade från Skaparen.

Amerikansk konservatismens okompromissbara principer...

Idag har en del som kallar sig konservativa utvecklat en politisk kult som omfattar en rad okompromissbara "principer" som för långt bort från vad som ursprungligen ansågs vara konservatism. En nutida amerikansk konservativ måste, kan det tyckas, avvisa evolutionsteorin, måste avvisa teorierna om klimatförändringar och vara motståndare till alla begränsningar för vapeninnehav, även om begränsningarna skulle avse mentalt störda personer. Den republikanske senatoren från Kentucky sa för en tid sedan om regeringen: "Vi måste stänga igen den förbannade regeringen". Att ta avstånd från något av den moderna konservatismens nästan religiösa bekännelse inbjuder till att bli utskälld för att vara RINO (republikan endast till namnet). Vad skulle Abraham Lincoln, Theodore Roosevelt och Ronald Reagan tycka om en sådan inställning?

Peter Wehner, forskare vid Ethics and Public Policy Center, och verksam i de tre senaste republikanska administrationerna, konstaterar:

Konservativa är med rätta stolta över vår konstitution, men många är ändå föraktfulla mot den regering som tjänar under konstitutionen. Men det konstitutionen som skapade vårt styresskick och vårt politiska mål borde vara att reformera regeringen så att vi kan vara stolta över

den igen. Att se på regeringen på det sättet att vidta nödvändiga steg för att få den att fungera bättre och därigenom återvinna det amerikanska folkets förtroende är en hedervärd uppgift. Och dessutom en djupt konservativ uppgift.

Traditionen är inte mot regeringsmakten, men mot missbruk av regeringsmakten

Vad tidiga konservativa tog avstånd från var ideologierna – nationalsocialism, kommunism, fascism och socialism – ideologierna som gjorde 1900-talets slagfält till en föröddad öken. Den amerikanska politiska traditionen var inte emot regeringsmakten, men väl mot missbruk av regeringsmakten. Man ville ha begränsningar i regeringsmakten, på det sätt som James Madison gjorde klart i *Federalist Papers*:

Det må vara en återspeglings av den mänskliga naturen att det behövs redskap för att begränsa möjligheterna för regeringen att missbruka sin makt. Men vad är regeringen om inte en återspeglings av den

allan.c.brownfeld
@contra.nu

mänskliga naturen? Om mänskligheten bestod av änglar, skulle det inte behövas någon regering. När man bygger upp en regering som består av människor som ska styra över andra människor så ligger den stora svårigheten i att man först måste skapa ett system där regeringen styr de styrda och sedan som nästa steg se till att regeringsmakten kontrollerar sig själv.

Russell Kirk, vars bok *The Conservative Mind* var själva startblocket för den moderna konservatismen, ansåg att det största problemet som mänskligheten hade utsatts för under 1900-talet, var hängivenheten till politiska ideologier.

I sin bok *The Politics of Prudence* (1993) förespråkar han politisk förtänksamhet som en av de fyra klassiska dyg-

dena, en motsats till ideologierna, ett ord som han menar måste tolkas som politisk fanatism. I de inledande kapitlen, en del av dem presenterades för första gången som föreläsningar vid The Heritage Foundation, drog han upp principerna för det konservativa tänkandet, sammanfattade viktiga konservativa böcker, med författare som Cicero, Marcus Aurelius, Samuel Johnson, Edmund Burke, Sir Walter Scott, T S Eliot och Nathaniel Hawthorne.

Boken är avsedd att vara ett försvar för förtänksamhetens politik i motsats till ideologiserandet. Han hoppades kunna övertala den uppväxande generationen att ta avstånd från politisk extremism och utopier, utopier som hade gjort världen så mycket ont efter 1914.

Politik är det möjligas konst, säger den konservative, han anser att politiska åtgärder för att bevara ordning, rättvisa och frihet är goda. Ideologen, däremot, anser däremot att politik är ett revolutionärt redskap för att förvandla samhället och till och med den mänskliga naturen. På vägen mot Utopia är ideologen skoningslös.

Ideologi mot pragmatism

Ideologierna har varit så förödande under vår tid. Kommunismen, fascismen och nationalsocialismen. Kirk beskriver dem som "bakvända religioner", men konstaterar också:

Den förtänksamme politikern vet att Utopia betyder ingenstans, att vi inte kan marschera mot ett Sion på jorden; att den mänskliga naturen och de mänskliga institutionerna aldrig går att göra perfekta. Den aggressiva tanken på "rättfärdighet" slutar alltid i slakt på människoliv. Sann religion är något som hjälper till att disciplinera den mänskliga själen, inte staten... Det är den konservative ledaren som sätter sig upp mot alla ideologier, styrs av vad Patrick Henry kallade erfarenhetens lampa". Under detta 1900-tal har det vanligen varit det som i den allmänna opinionen kallats konservatism,

Russell Kirk (1918–1994) var den amerikanska efterkrigstida konservatismens intellektuella portalgestalt. Han drev tesen om pragmatism och anpassning, i kontrast till de många ideologer som drivit principer in absurdum. Nationalsocialism, kommunism är Kirks mest illa omtyckta ideologier, men hans tänkande misstycker även i viss utsträckning till nyliberalism och neokonservatism.

som har försvarat de Eviga Värdena från ideologiska angrepp.

Konservatism, skriver Kirk: är inte en samling teorier som en garde-robbsfilosof har tänkt ut. Tvärtom... den konservativa övertygelsen växer fram ur erfarenheten, mänsklighetens erfarenheter, nationens erfarenheter, individens erfarenheter... Det är den praktiske statsmannen, inte den visionäre enstöringen, som upprätthåller en hälsosam balans mellan auktoritet och frihet... Den amerikanska konstitutionen är tvåhundra år gammal och den är ett exempel på dem konservativa institutioner som skapas på en grundval av mänsklig arfarenhet... Konstitutionen byggde på direkt personlig erfarenhet av de politiska och sociala institutioner som hade utvecklats i de tretton kolonierna sedan mitten av 1600-talet och med hjälp av Storbritanniens framväxande parlamentariska styre, ett styre som byggde på 700 års erfarenhet. Ett styre byggt på frihet och rättsstaten.

Ideologins triumf skulle enligt Kirk vara en triumf för vad Burke kallade den antagonistiska världen. Det var enligt Kirks uppfattning:

Världens ordning, medan de konservativa försöker bevara den ordning som vi ärvt från våra fäder, om än i en förändrad form. Det konservativa tänkandet

och det ideologiska tänkandet är varandras motpoler. Och kampen mellan dessa två kommer inte att bli mindre ansträngande under 2000-talet än den var under 1900-talet.

Skillnaden mellan de konservativa och "ideologerna"

Den grundläggande skillnaden mellan de konservativa och förespråkarna för många ideologier som vi hittar utspridda

The Conservative Mind (1953) var Russell Kirks magnum opus, en tongivande skrift inom amerikansk konservatism.

i det intellektuella landskapet, inkluderande extrema former av nyliberalism, som ofta ligger på gränsen till anarki och "neokonservatism" som ofta blandas ihop med konservatism, ligger i konflikt med själva mänskligheten:

Människan är inte fulländad, ingen perfekt social ordning kan någonsin skapas. På grund av människans rastlöshet kommer mänskligheten att bli upprorisk under alla former av utopiskt styre, och det slutar med våldsamma utbrott mot den styrande ordningen, eller också försvinner man i tristess... Att söka efter Utopia är att säkert sätt att hamna i katastrof, säger den konservative, "Vi är inte skapade för den perfekta världen". Allt vi kan hoppas att uppnå är ett någorlunda acceptabelt ordnat, rättvist och fritt samhälle, i vilket det alltid kommer att finnas kvar ondska, felaktigheter och lidande. Genom att vinnlägga sig om reformer i förtänksamhetens anda, kan vi bevara och förbättra denna acceptabla ordning. Men om gamla institutioner och moraliska rättsnören förbises, då kommer människans anarkistiska impulser att bryta sig loss... Ideologerna som lovar perfektion av människa och samhälle har förvandlat en stor del av 1900-talet till ett jordiskt helvete,

Russell Kirk rådde den nya generationen att studera det förgångna, att hitta vår civilisations grunder och att försöka åter skapa dem. Han drog slutsatsen:

Tiden är inte bara något som slukar. Med rätt användning av det livsspann som förunnats oss, kan vi göra mycket för att befria moderniteten från synd, terror och katastrofala misstag.

Många som nu hävdar att de förespråkar konservativa värderingar, bland dem munviga radiopratare och partipolitiker har glömt Disraelis fråga vad de konservativa verkligen försöker bevara. Om det är den amerikanska politiska traditionen, sådan den framträder i konstitutionen och grundlagsfädernas tänkande, stälLEN där man inte alls finner utrymme för förakt för regeringen och tro på virtuell anarki. Inte heller är det rätt att genomdriva renlärighet genom inkvisitionsliknande tribunaler. Alexander Hamilton, Thomas Jefferson, John Adams och James Madison skulle inte finna mycket de kände igen i ett sådant samhälle. Många av dem som högljutt betecknar sig som konservativa är i själva verket något helt annat.

Svenska kyrkan som vänsterprojekt

En färsk rapport behandlar Svenska kyrkans vänsterpolitiska engagemang och hur man i sin gärning fjärrmat sig från de frågor som medlemmarna upplever som väsentliga: Hjälp till utsatta i lokalsamhället, själavård och att sprida det kristna budskapet

Prästen Annika Borg och religionshistorikern Eli Göndör har på uppdrag av Timbro granskat Svenska kyrkan och sammanställt en rapport med sina slutsatser att Svenska kyrkan har blivit en alltmer vänsterinriktad opinionsbildande organisation, vars ledningsgrupp till stora stycken drev en marxistisk politisk agenda i slutet av 1960-talet och kanske undrade varför man skulle behöva gå omvägen runt Gud för att genomdriva sina åsikter. Men nu fanns Svenska kyrkan med en stor organisation, en stabil ekonomi och massor med medlemmar.

Kyrkan har sammanlagt 22 000 anställda, de allra flesta ute i församlingarna, några på stiftsnivå och cirka 400 på "huvudkontoret", Kyrkokansliet i Uppsala. På Kyrkokansliet finns det ett sextiototal kommunikatörer och informatörer vilket gör kyrkan till en tung opinionsbildare.

Eli Göndör påpekar att skilsmässan från staten ännu inte är fullständig, eftersom det fortfarande finns en särskild Lag om Svenska kyrkan (SFS 1998:1591) som skiljer sig från Lag om trossamfund (SFS 1998:1593). Svenska kyrkan är enligt lagen ett evangeliskt-lutherskt trossamfund, en öppen folkkyrka med en demokratisk organisation. Den lutherska läran skiljer strikt mellan den religiösa tanken och den handling som syns i samhället, mellan vad som tillhör Gud och kejsaren. Det har blivit lite så och så med denna uppdelning när kyrkan utvecklats i alltmer aktivistisk riktning. Rentav har det blivit ett nästan reformert (calvinistiskt) stuk på Svenska kyrkans uppfattning i samhällsfrågor. Reformatorn Jean Calvin var ju själv inte bara andlig utan också politisk ledare i Genève under perioden från 1546 till sin död 1564.

Centrala personer i den svenska kyrkliga eliten, biskopar, professorer, prästutbildare, forskningschefer, rekryteringsansvariga och kommunikatörer har nära relationer med varandra som formades genom ett vänsterengagemang i studentpolitiska föreningar. Detta enligt Johan Sundeen i boken *Människosonens aktiviteter: om en generationselits betydelse*

för Svenska kyrkans utveckling. Många var ledande i den vänsterinriktade Kristna Studentrörelsen KRISS. En som var generalsekreterare i KRISS var nuvarande Stockholmsbiskopen Eva Brunne, som sett till att Stockholms stift varit med och finansierat den vänsterinriktade tankesmedjan Seglora smedja med Aftonbladets chefredaktör prästen Helle Klein som ledare. Seglora smedja fick också stöd från Lunds stift när nuvarande ärkebiskopen Antje Jackelén var biskop dr. Chefredaktören Arne Carlsson, förre biskopen Martin Lund, prästen Anna Karin Hammar (lillasyster till förre ärkebiskopen K G Hammar) och tidigare biskopen Jonas Jonsson har också ett förflutet som aktiva i KRISS.

Det är inte sällan som de "opolitiska" frågor som biskoparna vill ta ställning till kläs i marxistisk istället för teologisk terminologi. Det talas om klassklyftor och solidaritet. Sällan om barmhärtighet och missionsarbete.

Under kärnkraftsdebatten engagerade sig många inom KRISS i kärnkraftsmot-

Svenska kyrkans medlemmar ser helst att kyrkan ägnar sig åt lokal hjälpverksamhet och själavård, medan Kyrkokansliet i Uppsala i praktiken satsar på vänsterpolitiska uttalanden, gärna med marxistisk istället för teologisk terminologi. Dimbo kyrka i Västergötland. Foto C G Holm.

ståndet, men idag har klimatfrågan tagit plats som den ledande politiska vänsterfråga som drivs inom Svenska kyrkan. År 2013 engagerade Svenska kyrkan, trots sin egen stora kommunikationsavdelning, PR-byrån Westander för att sammanställa en klimatrappport och för att se till att klimatfrågan blev ett viktigt inslag i valrörelsen 2014, helt i linje med Miljöpartiets ambitioner. Kyrkan lägger ner stora pengar och resurser på politiska frågor som denna, trots att de inte alls är frågor som prioriteras av medlemmarna.

Många medlemmar i Svenska kyrkan får intrycket att kyrkan driver en vänsterpolitisk linje. Författarna till rapporten har gjort ett försök att kvantifiera situationen genom att klassificera de pressmeddelanden som Kyrkokansliet lämnat ifrån sig under ett drygt år i sådant som medlemmarna anser bör ha hög prioritet, sådant som medlemmarna anser bör ha låg prioritet och övrigt. Till lågprioriterade områden räknas enligt en opinionsundersökning som Timbro låtit Demoskop göra att ta ställning i internationella konflikter och politiska frågor (exempelvis miljöfrågor, rättvisemärkning – Svenska kyrkan är jämte LO aktieägare i företaget Fairtrade Sverige AB, sjukförsäkringsfrågor). Det visade sig att 37 procent av pressmeddelandena handlade om sådana lågprioriterade områden som HBTQ-frågor, ställningstaganden i internationella konflikter, klimatfrågor, vapenfrågor, kultur och film.

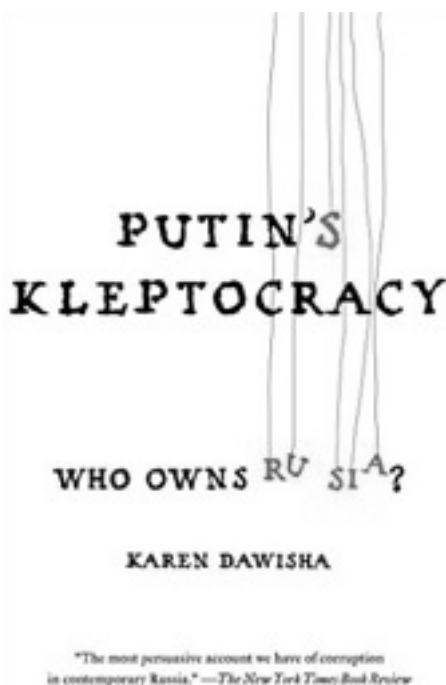
Vad medlemmarna verkligen vill att kyrkan gör är att ge hjälp till utsatta i lokalsamhället, själavård och att sprida det kristna budskapet (topp tre i Demoskops opinionsundersökning).

Men det kan vara svårt när de valda politikerna i kyrkofullmäktige bara sällan deltar i kyrkans verksamhet och när Socialdemokraterna är det största partiet på kyrkomötet, där alla riksdagspartierna är representerade, vartill kommer tre teologiskt definierade grupperingar och enstaka ytterligare ledamöter. Men faktum är att 187 av kyrkomötets 251 ledamöter representerar ett riksdagsparti.

BOK-NYTT

Putins kleptokrati

Karen Dawisha är professor i political science vid Miami University i Oxford, Ohio. Hon ger i sin bok *Putin's kleptocracy* en detaljerad redogörelse för hur Vladimir Putin och hans vänner har kommit till makten i världens till ytan största land. Och framför allt berikat sig på statens bekostnad. Inget ovanligt i historien. Vera Efron är född och uppvuxen i dåvarande Sovjetunionen, men flydde till Sverige där hon och familjen fick permanent uppehållstillstånd 1989. Hon skriver om Putin och Ryssland i ett bredare perspektiv. En mycket bra bok. Efter sovjets fall i början av 1990-talet rådde kaos i landet och Boris Jeltsin hade inte förmåga att ta itu med oligarkerna som dränerade landet på pengar. Inflationen 1992 var drygt 2500%! Jeltsin var förvisso för demokrati men förutsättningarna för detta fanns inte. Detta hade Putin klart för sig. Putin var känd för att få saker gjorda och därför utsågs han till Jeltsins efterträdare till presidentposten år 2000. Han var strax innan premiärminister. Putin samlade sina KGB-vänner runt sig och med mutor och lojalitet skapade han en vertikal maktstruktur där han bestämde allt, trodde han själv i varje fall. Putin hade under sovjettiden arbetat som KGB-officer i Dresden. Efter sovjets kollaps kom han tillbaka till sin hemstad S:t Petersburg. Där var han bl.a. chef för Avdelningen för internationella förbindelser, KVS. En av hans uppgifter var att godkänna exportlicenser. Det hände att olja som köptes in för 30 rubel per ton såldes för 100 dollar per ton. 30 rubel var vad ett cigarettpaket kostade på svarta börsen. Det är förvisso på förtjänsten man lever, och redan då gick en hel del till Putin själv. En annan skandal gällde olja mot mat. I Sankt Petersburg var det brist på mat och Putin godkände export av råvaror mot matleveranser. Nånn mat kom inte till staden i nånn större utsträckning. Det talades om ett parti kött från Tyskland värt 90 miljoner D-mark som gick till frysrum i Moskva. En annan skandal gällde byte av lägenheter. De styrande i staden bytte billiga lägenheter mot nya lyxvåningar. Jag tycker det verkar bekant. Vera Efron har berättat

om sitt möte med Putin vid den tiden. Hon var i Sankt Petersburg i affärer och talade med Viktor Zubkov som då var ställföreträdande chef på KVS. De talade om inflation, brottslighet och misären i landet och i korridoren stötte de på Putin som sa: "Jag håller med er. Ibland känns det som att landet behöver en stark auktoritär ledare, som kan leda landet ur kaoset med en stark hand, det vore bra för landet och för folket." Vera blev förskräckt och tänkte på Stalin och hans terror. Förmodligen såg Putin hennes reaktion, men han log med listig kall blick och sa: "Men det är så klart inte det bästa sättet att driva landet på. Vi bör bevara och vara aktsamma om vår nyfödda demokrati". När Putin gått frågade Vera: "Vem var det"? "Det är min chef Vladimir Putin" svarade Viktor Zubkov. Demokrati kan ju inte tvingas fram. Det måste finnas en kultur och moral hos folkets flertal där man respekterar olika åsikter för att det ska fungera. Helst ska folket dela samma värderingar. Och fördelning av makten. Det är ingen slump att de protestantiska länderna i norra Europa skapat de bästa styrelseskicken. När Putins chef, borgmästaren i S:t Petersburg, Anatolij Sobchak förlorade valet 1996, var det dags för Putin att

flytta till Moskva. Här blev han så småningom chef för presidentens administration. Putins gamla vänner flyttade med. Dawisha redogör i detalj för alla skandaler som följde Putin. Men han lyckades dra sig undan åtal. Det är säkert obehagligt att utreda brott begångna av makthavare som är beredda att döda för att slippa åtal. Putin avancerade till chef för FSB, federala säkerhetspolisen. Jeltsin anklagades för korruption och Putin fick uppdraget att skydda Jeltsin mot åtal. Det var statsåklagaren Jurij Skuratov som var statsåklagare. Som brukligt i de kretsarna fixades en sexfilm, där som det påstods, Skuratov skuttade runt i ett sovrum med en prostituerad. Filmen visades i TV och Skuratov skippade anklagesakten mot Jeltsin. Väl i Moskva gjorde Putin sig känd som en som var beredd att bekämpa korruption och kaoset i landet. Han hade goda insikter i detta så att säga. Han var den starke mannen som landet behövde. Det gällde att få bort fiender och rivaler. Boris Berezovskij var första oligarken som Putin lyckades driva ut till England. En annan FSB-officer, Alexandr Litvinenko, avslöjade senare år 2003, att FSB fått i uppdrag att mörda Berezovskij. Som vi känner till dog Litvinenko i London 2006 förgiftad av polonium. På sin dödsbädd anklagade han Putin för detta. Men Jeltsin valde Putin som efterträdare, det gällde bara för Putin att vinna valet i mars 2000. Men han var redan tillförordnad president från januari 2000. Oron i Tjetjenien var en god hjälp. Islamisterna började med en omfattande terror, och sprängde bostadshus i Moskva bl.a. På något sätt och förmodligen med en gnutta kreativ rösträkning, vann Putin presidentvalet med drygt 52 % av rösterna. I början gick allt bra för Putin. En platt skatt på 13% infördes. Bolagsskatten sänktes till 24%. Skatteintäkterna ökade. Kampen mot oligarkerna började. Putin blev populär bland folket och oligarkerna räddade. Landet delades in i 7 regioner istället för 89. Den 12:e augusti samma år, 2000, havererade ubåten Kursk under en övning i Barents hav. Den sjönk till botten på 100 meters djup. Besättningen på 118 man omkom. Orsaken till haveriet är oklar, men en teori är att den rammades av en amerikansk ubåt. I varje fall skämde Putin ut sig genom sitt omogna hantlande av katastrofen. Han var på semester vid sitt palats nära Sochi och dök upp först efter 7 dagar. Ryssland erbjöds hjälp bl.a.

från Norge med att rädda de instängda soldaterna men det avvisades. Efter 8 dagar accepterade ryssarna hjälp från Norge. Dag 9 kom de ner till Kursk och efter 30 minuter hade de öppnat skrovet men då var det för sent. Den vertikala makten har sina sidor. Det påminner om den stora skogsbranden i Västmanland 2014. Piloterna som flög vattenbombplanen anklagades för att flugit som de ville. Heder åt dem som visste vad som skulle göras och struntade i maktens utöware. Katastrofen med Kursk visade hur omogen ledare Putin var. Nu började kriget mot medierna. Oberoende media skulle tystas. Den 27:e augusti började TV-tornet Ostankino brinna. Ingen vågade stänga av elen till tornet så brandmännen kunde gå in och släcka förrän ärendet gått ända upp till Putin som gav tillåtelse. 16 miljoner människor blev utan TV-sändningar i en vecka. Hur branden uppkom är oklart men konspirationsteorier finns. Putin insåg behovet av att begränsa medias makt. Oligarker som ägde oberoende media anklagades för skattebrott och tvingades sälja. Un-

der Putins regim koncentreras makten alltmer till presidenten. Liknande det som Gorbatsjev gjorde. Gorbatsjev var inte så demokratisk som vi trodde. Han fick nobels fredspris för sina misstag. Jag minns en historia som berättades på den tiden. Det hade varit partikongress. En deltagare utfrågades när han återkom till sin by om vad nytt han lärt. "Jo det är tre saker. 1. Marx och Lenin är två olika personer. 2. Socialismen ska nu tjäna människan. 3. Och nu har jag träffat denna människa". Dawisha räknar upp ett flertal bolag där Putin och hans vänner har stort inflytande. Exempelvis Gazprom, har hundratals dotterbolag där ägarna kan hyvla av vinster åt sig. Hon påpekar att andra oljebolag gör likadant. Putin fick god hjälp av de höga oljeprijserna, vilket gjorde att Ryssland kunde betala av sin stats-skuld. En intressant sak är kostnaden för Nord Stream:s första gasledning i Östersjön. På den tyska sidan var kostnaden 2,1 miljoner euros / kilometer och på den ryska sidan 5,8 miljoner euro / kilometer. Vart tog pengarna vägen? Likaså olympiaden i Sotsji, där

kostnaden var c:a 50 miljarder dollar, av detta gick 15 % till Putin och hans barndomsvänner. Samtidigt minskade anslagen till hälso- och sjukvård 17,8 % 2015. Dawisha pekar också på det faktum att kreativiteten minskar i ett auktoritärt samhälle. Ett exempel. Antalet patent per universitetsutbildad är 35 gånger lägre i Ryssland än i Österrike. Det är inte fel på folket, resultaten i skolorna är goda, det är regimen det beror på. Därför flyttar många utomlands. Dawisha skriver om en satirisk show som visades i NTV, en TV-kanal som ägdes av oligarken Vladimir Gusinskiy. Det hette Kukly (=dockan). Där framställdes Putin som en okultiverad skrikande baby i kremlfamiljen. Putin blev rasande och beordrade att putindockan togs bort. OK, nästa vecka sändes ett program kallat "De tio budorden". Putin avbildades där som Moses brinnande buske och molnet på Sinai berg där Mose fick budorden. "Du ska inte ha några andra gudar utom Vladimir Putin, du ska inte dräpa någon utom kaukasier, du ska inte stjäla något utom statens egendom". Men det gjorde oss inte

mera omtyckta, sa Viktor Shenderovich som skapat programmen. Vera Efron berättar om en hamster familjen hade som dog. Det var deras katt som stressat ihjäl hamstern genom att gå runt buren och skrämma den. Hon menar att Putin använder samma taktik mot Ukraina. När Ryssland tog Krimhalvön var det planerat sen lång tid. Vem vet vilka planer Putin och hans gäng har t.ex. för Baltikum och Gotland? Lyckades kampen mot oligarkerna? De har tydligen bara bytts ut mot putinlojala. 35% av Rysslands tillgångar ägs av 110 miljardärer. Gapet mellan rika och fattiga är störst i världen enligt Dawisha. Hennes bok är läsvärd om man ger sig tid med den. Vera Efrons bok är mer lättläst och mer personlig. Hon är ju själv ryska och känner sitt land.

Bertil Hoffman

Putin's Kleptocracy. Who owns Russia? Karen Dawisha. Simon & Schuster. New York. *I huvudet på Putin. Planer, militära strategier och taktik.* Vera Efron. Svenskt militärhistoriskt bibliotek.

CONTRA

I 1991...

Den italienska kommunismen hade varit stark under hela efterkrigstiden. Men nu var den på fallrepet. Och Contra tittade även på de mord som kommunisterna begick efter Andra världskrigets slut – och som fascisterna fick skulden för. Fyrtio år efter mordet kunde den stora dagstidningen i Bologna, Il Resto del Carlino, publicera ett brev från en kommunistisk partisan som varit vittne till ett av mordet. Det var skrivet två år efter mordet, men kom fram i ljuset först fyrtio år senare, då brotten var preskriberade.

Efter kommunismens fall i Östeuropa var det dags att summera kost-

naderna för det kommunistiska skräckväldet. Det går att mäta hur många bilar som aldrig tillverkades i Öst, hur många färre TV-apparater och sjukhussängar länderna hade. Det försökte vi göra i Contra. Men hur mäter man omöjligheten att resa fritt, att få information som är fri eller antalet sjukhussängar på mentalsjukhus där politiska fångar förvarades?

En mänsklig kostnad av stora mått var de sovjetiska experimenten att skapa homo sovieticus. Marx betraktade människan som ett stycke materia och härskarna i Sovjetunionen, Lenin och Stalin, ansåg att det var fritt fram att experimentera

med människan för mänsklighetens bästa. Maxim Gorkij varnade för att man experimenterade mot människans natur, men ledarna vägrade att lyssna, med miljontals offer som följd.

Vi tittade också på ekonomin i Afrika. Kontinenten är bördig. Medan människorna svälter och är fattiga. Den traditionella stamekonomin klarade av att föda invånarna, men med kolonialmakternas socialistiska styre blev det genast sämre. Den gamla stamekonomin innehöll många kapitalistiska drag som förstördes när kolonialmakterna kom och skulle styra och ställa.

...för tjugofem år sedan